

ሰላማዊ ትግል እና ባህሪያቱ

ስልጠና ክፍል አምስት፡ ከ1924 - 2002 በኢትዮጵያ የተደረጉ ምርጫዎች ግምገማ

ቅዳሜ ታህሳስ 12 ቀን 2006 ዓ.ም. [December 21, 2013] - ግርማ ሞገስ

የስልጠና ክፍል አምስት ግብ በዐፄ ኃይለስላሴ ዘመነ መንግስት (1924-1967)፣ በደርግ ዘመነ መንግስት (ከ1967 - 1983)፣ (3ኛ) በህወሃት/ኢህአዴግ ዘመነ መንግስት (1983 - 2002) የተደረጉትን ምርጫዎች በአጭር በአጭር መግቢያዎች እና መግምገም ነው። ምርጫ 97 ግን በርከት ያሉ ትምህርቶች በመለገሱ ስፋ አድርገን እንጎበኝባለን።

ምስጋና፡ ይኸን ግምገማ ሳዘጋጅ ከሌሎች መረጃ ምንጮች በተጨማሪ “ግንቦት 7” በሚል ርዕስ ክፍሉ ታደሰ ስለ ምርጫ 97 ዝግጅት፣ ሂደት እና አፈጻጸም የጻፈውን መጽሐፍ እና “ነገት እና ዳኝነት” በሚል ርዕስ ስዩ አብርሃ ከጻፈው መጽሐፍ ውስጥ ስለምርጫ 97 አንስቶ ምክርቶች የሚለግሰበትን ጠቃሚ ምዕራፍ ተጠቅሜያለሁ። እንዲሁም የታሪክ ባለሙያዎቹን የባህሩ ዘውዴን እና የተክለ ዓድቅ መኩሪያን መጽሐፍቶች ተጠቅሜያለሁ። ለሁሉም ምስጋናዬ ገደብ የለውም።

(1) ምርጫ በዐፄ ኃይለስላሴ ዘመነ መንግስት (1924-1967)

ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ የዘመናዊ ኢትዮጵያ ታሪክ (A History of Modern Ethiopia, 1855-1991) በሚለው መጽሐፉ በኢትዮጵያ የመጀመሪያው ህገ መንግስት በዐፄ ኃይለስላሴ ዘመን በ1924 ዓመተ ምህረት መታወጁን እና በዚያው አመት የኢትዮጵያ የመጀመሪያ ፓርላማ መሰብሰቡን ይገልጻል።

ኢትዮጵያ በህገ መንግስት መተዳደሯ የዘመናዊነት ምልክት ቢሆንም በዚያን በጉልተኛ ስርዓት ዘመን የተደነገገው ህገ መንግስት ንጉስ ነገስቱ በተወላጅነት ፍጹም የስልጣን ባለቤት መሆናቸውን የደነገገ ህገ መንግስት ነበር። ስለዚህ በ1924 ዓ.ም. የታወጀው ህገ መንግስት የንጉስ ነገስት ኃይለስላሴን ስልጣን ባለቤትነት ከእግዚአብሔር በስተቀር በማንም ሊጠየቅ እንደማይችል እንደሚከተለው በሚደነግግ አንቀጽ እንደሚጀምር ተክለ ዓድቅ መኩሪያ ይገልጻል።

“ከንግስት ሳባና ከሰላምን ዘር ከመጣው ከመጀመሪያው ንጉስ ከቀዳማዊ ምኒልክ የተወለደ በጳጳስ ተቀብቶ ስርዓተ ንግስና ተደርጎለት ዘውዱን ከደፈና መንበረ ዳዊት ዙፋን ላይ ከተቀመጠ በኋላ ክብሩ ሳይቀነስ ማዕረጉ ሳይገሰስ (ሳይሻር) ስልጣኑ ሳይደፈር እንደልቡ ያስተዳድራል።”

ስለዚህ እንደ አቤ ጎበኛ አይነቱ ተራማጅ አስተሳሰብ የነበራቸው ግለሰቦች በ50ዎቹ ግድም የፓርላማ አባል ከመሆናቸው ቀደም ብሎ በነበረው ጊዜ በፓርላማው ውስጥ በይፋ የንጉሱን ስልጣን የሚተች የፓርላማ አባል ቢገኝ ብርቅ ነበር። አቤ ጎበኛ “አልወለድም” የተሰኘው ልብ ወለድ መጽሐፍ ደራሲ ነው። ይኸ መጽሐፍ ለጥቂት ቀናት ገበያ ላይ ከዋለ በኋላ ፖለቲካ ነው ተብሎ በኃይለስላሴ ዘመን እንዳይሸጥ ተደርጎ ነበር። በደርግ ዘመን ታትሞ ገበያ ላይ ውሏል።

የሆነው ሆኖ የፓርላማው አባሎች በአካባቢያቸው ተፎካክረው በምርጫ አሸንፈው የተመረጡ ሲሆኑ በፓርላማው ውስጥ የተወሰኑ አመቶች ካገለገሉ በኋላ ሌላ ምርጫ ይደረግ ነበር። ይሁን እንጂ በኃይለስላሴ ዘመን የመደራጀት መብትም ሆነ የፖለቲካ ፓርቲዎች አልነበሩም። ተፎካካሪዎቹም ቢሆኑ በግል የሚፎካከሩ የመሬት ወይንም የሌላ ንብረት ባለቤት መሆን ነበረባቸው። ማንኛውም ዜጋ የመመረጥ መብት አልነበረውም። ስለሆነም ምርጫው ዲሞክራሲያዊ አልነበረም።

ከፍ ብለን ያነበብነው ህገ መንግስት እንደ እንግሊዝ አገር ህገ መንግስት የንጉሱን ወይንም የንግስቲቱን ስልጣን የሚገድብ ሳይሆን ስልጣንን ጠቅልሎ በንጉስ ነገስቱ እጅ የሚያስገባ ነበር። የሚመረጡትም ባላባቶች እና መሳፍንቶች ስለነበሩ የመሬት ላራሹን ጥያቄ ሳይቀር በበጎ አይን የሚያይ ፓርላማ አልነበረም።

(2) ምርጫ በደርግ ዘመነ መንግስት (ከ1967 - 1983)

በደርግም ዘመን ተቃዋሚ ፓርቲዎች እንዲኖሩ አይፈቀድም ነበር። በኢትዮጵያ የነበረው ብቸኛው የፖለቲካ ድርጅት በአምባገነኑ ኮለኔል መንግስት ኃይለማሪያም የሚመራው የኢትዮጵያ ሰራተኞች ፓርቲ (ኢሰፓ) ብቻ ነበር። ይሁን እንጂ በደርግም ዘመን ምርጫ ተካሂዷል። በምርጫው የሚወዳደሩትም ሆነ የሚያሸንፉት የዚህ ፓርቲ አባሎች ወይንም ፓርቲው እንዲመረጡ የፈሰጋቸው ግለሰቦች ብቻ ነበሩ። ስለሆነም ምርጫው ዲሞክራሲያዊ አልነበረም።

ወታደራዊው ደርግ ስልጣን የጨበጠው በመፈንቅለ መንግስት ነው። ምንም አይነት መፈንቅለ መንግስት ተቀባይነት ሊኖረው እንደማይገባ ሳንዘነጋ ወታደራዊ መፈንቅለ መንግስት እጅግ አደገኛ ሊሆን እንደሚችል የሚከተሉትን ነጥቦች ልብ ልንል ይገባል፡ (1ኛ) ከምልመላ እስከ ምረቃ ድረስ የወታደር ትምህርት የአገር ድንበር መጠበቅ የሚያስችል የግድያ ሙያ ነው። (2ኛ) ወታደር አገር እንዲያስተዳድር የሚሰጠው ትምህርት የለም። ወታደር ዋነኛ እውቀቱ እና ችሎታው መግደል ነው።

ተቃውሞን ለማስወገድ የሚቃወሙትን መግደል ይቀናቸዋል ቢባል ስህተት አይደለም። ስለዚህ ወታደር ስልጣን ለመጨበጥ ሲሞክር ህዝብ ምንም አይነት ትብብር መለገስ የለበትም። መፈንቅለ መንግስትን እንዴት ህዝብ ሊከላከል እንደሚችል በሰልጠና ክፍል አራት አጥንተናል። አምባገነኑ መንግስቱ ኃይለማሪያም እና ተከታዮቹ፣ (1) የተቃወሞቻቸውን የተማረ ትውልድ መርጠው ማጥፋታቸው፣ እና (2) ኋላቀር እና ደሃ ኢትዮጵያን ይበልጥ ኋላቀር እና ይበልጥ ደሃ አድርገው መሄዳቸው መርሳት የለበትም። በጠበንጃ ደርግን ፈንቅሎ ስልጣን የጨበጠው ህውሃት/ኢህአዴግ ደግሞ ዴሞክራሲ እየሰበከ ጸረ-ዴሞክራሲ ስርዓት የገነባ አምባገነን ስለመሆኑ ለጥቅን በተለይ ምርጫ 97ን ስንገመግም በግልጽ እናስተውላለን።

(3) ምርጫ በህውሃት/ኢህአዴግ ዘመነ መንግስት (1983 - 2002)

በአልቤኒያ እና በሶቪየት ህብረት አምባገነኖች የፖለቲካ ንድፈ አሳብ ስልጥኖ ያደገው ሚቹ አምባገነን መለስ ዜናዊ እና ድርጅቱ ህውሃት ስልጣን ሊጨበጡ ግድም ሶቪየት ህብረት ወድቃ አለም አቀፍ የፖለቲካ በላይነት በምዕራቡ አለም እጅ ገብቶ ነበር። ዘመናዊ ለመምሰል እና የምዕራቡን ድጋፍ ለማግኘት ነፃ ገበያ፣ ነፃ ፉክክር፣ ነፃ ምርጫ፣ ዴሞክራሲ የሚሉትን የካፒታሊዝም ጸባዮች ተቀብረዋል። ማለት የግድ ነበር። “ህጋዊነትን” በምርጫ ማግኘት ግዴታ ስለነበር አቶ መለስ ስለ ምርጫ መስበክ ጀመረ። ስለዚህ በህውሃት/ኢህአዴግ መንግስት የሚጠራ ምርጫ “ህጋዊነትን” ከምዕራቡ ለማግኘት እንጂ ከራሱ ህዝብ እና በኢትዮጵያ ውስጥ ከሚታገሉ ተቃዋሚዎች ለማግኘት እንዳልሆነ ግልጽ መሆን አለበት።

በምዕራቡ አለም መስፈርት ህዝቡ በምርጫ እስከተሳተፈ ድረስ የተቃዋሚ ፓርቲዎች በምርጫ አለመሳተፍ ብቻውን ለህውሃት/ኢህአዴግ ፓርቲ ህጋዊነትን አያሳጣውም። ምርጫው ነፃ መሆኑ አለመሆኑም ከወቀሳ ባሻገር ህጋዊነትን አያስነፍግም። አምባገነኖች የሚጠሩት ምርጫ ነፃ ምርጫ እንደሚሆን ለማወቅ ምዕራቡ መካሪ አይሻም። በምርጫ የተሳተፈው ህዝብ በፈቃደኛነት ይሁን በፍራቻ ለምዕራቡ ምኑም አይደለም። ምርጫ መደረጉ እና ህዝብ መሳተፍ ብቻ በቂ ነው። በምዕራቡ ዘንድ። ምርጫ ቢሰረቀም ህዝብ ዝም ብሎ እንደቀድሞ መገዛቱን ከቀጠለ ምዕራቡ ደንታው አይደለም። ነገር ግን ተቃዋሚው አፉን እና አቅሙን አንድ አድርጎ ነፃ ባልሆነ ምርጫ ተሳትፎ ገዢውን ፓርቲ በግልጽ ድምጽ ብልጫ ካሸነፈ እና ድምጽ ለማስከበር የሚያስችለው ቀጣይነት ያለው ሰላማዊ ህዝባዊ የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚ እና ማህበራዊ ትብብር መንፈግ እና ጣልቃ የመጣት እምቢተኛነት ካደረገ ምዕራቡ በፍጥነት ከተቃዋሚው እንደሚተባበር ግልጽ ነው። ይኸን መሰረታዊ ሃቅ መዘንጋት የለብንም። አምባገነኖች ስለሚጠሩባቸው ምርጫዎች ምንነት እና ተቃዋሚ ፓርቲዎች ሊያደርጉት ስለሚገባው ዝግጅት በሰልጠና ክፍል አራት ሰፋ አድርገን አጥንተናል። ከቦታው ስንደርስ እንደምናነበው ምርጫ 97 ይህን ሃቅ ገሃድ አድርጋለች። በቅድሚያ ግን ቀደም ብለው የተደረጉትን ምርጫዎች በአጭር በአጭር እናጠናለን።

ምርጫ 87፡ በ1987 ዓመተ ምህረት ምርጫው ነፃና ፍትሃዊ ስለማይሆን በምርጫ መሳተፍ የለብንም። ከተሳተፍን ህውሃት/ኢህአዴግን ህጋዊ ከማድረግ ባሻገር ፋይዳ የለውም በሚል የተሳሳተ የፖለቲካ እምነት ተመርተው በርካታ በተለይ ከኢትዮጵያ ውጭ በሰሜን አሜሪካ የሚኖሩ ተቃዋሚ ፓርቲዎች በአገር ውስጥ ያሉት ተቃዋሚ ፓርቲዎችን በምርጫ 87 እንዳይሳተፉ አደረጉ። ስለዚህ ህጋዊነት እንከፍጋለን ብለው የወሰዱት እርምጃ ህውሃት/ኢህአዴግ ለምዕራቡ አለም ማሳየት የሚፈልገውን ህጋዊነት ካለምንም ውጣ ውረድ እንዲያገኝ አደረጉ። በተደረገው አገራዊና ክልላዊ ምርጫ በ89 ከመቶ ድምጽ ህውሃት/ኢህአዴግ አሸነፈ ተባለ። ከ546 አገራዊ ወንበሮች 491 ወንበሮችን ያዘ። አገሪቱን ለአምስት አመቶች በፈለገበት አቅጣጫ ወሰደ።

ምርጫ 92፡ በግንቦት 1992 ዓመተ ምህረት ሁለተኛው አገራዊና ክልላዊ ምርጫ ተካሂዶ በአገራዊ ደረጃ ከ40 በላይ ፓርቲዎች ተሳተፉ። እነዚህ 40 ተቃዋሚ ፓርቲዎች በመለስተኛ ፕሮግራም ዙሪያ ተሰባስበው እራሳቸውን ለህዝብ ሊያቀርቡ ባለመቻላቸው 40 ደካሞች ሆነው ነበር ኢህአዴግን የገጠሙት። በዚህ ምክንያት ተቃዋሚዎች በምርጫ 92 ከምርጫ 87 የተሻለ ቁም ነገር መስራት አልቻሉም። ከ547 ወንበሮች ኢህአዴግ 481 ወንበሮችን ማለትም 88% አሸነፈ። ለሌሎች አምስት አመቶች ሌላ ህጋዊነት ተሰጠው ማለት ነው። ድምር 10 አመቶች።

ምርጫ 97፡ ምርጫ 97 የተለየ ስለነበር በአምስት ክፍሎች ከፍለን እንጎበኘዋለን። እነሱም፡ (1ኛ) በ1995 ዓ.ም ሐምሌ ወር ተቃዋሚዎች ህብረት ከመሰረቱበት ጊዜ ጀምሮ እስከ 1997 ምርጫ ቀን (ግንቦት 7)፣ (2ኛ) ከ1997 ዓ.ም ምርጫ ማግስት (ግንቦት 8) እስከ 1997 ሰኔ ወር ሁከት ፍጻሜ፣ (3) ከሰኔ ወር ሁከት ፍጻሜ እስከ በጳጉሜ ይፋ የተደረገው የምርጫ ውጤት፣ (4) ከ1998 መስከረም ወር እስከ 1998 ጥቅምት እና ህዳር ወሮች ዳግማዊ ሁከት፣ እና (5) ምርጫ 97 ድምጻዎች። የግምገማችን ግብ በዚያ ምርጫ የሆነውን፣ የተደረገውን እና የተፈጸመውን ታሪክ መለስ ብሎ ማስተዋል እና ለምርጫ 2007 ትምህርት መቅሰም ነው።

ክፍል (1)፡ ምርጫ 97 - ከ1995 ሐምሌ ወር የተቃዋሚዎች ህብረት ምስረታ እስከ 1997 ምርጫ ቀን (ግንቦት 7)

*** በዚህ ክፍል ለምርጫ 97 ህውሃት/ኢህአዴግ እና ተቃዋሚዎች ያደረጉባቸውን ዝግጅቶች እና በተቃዋሚዎች መንደር የነበሩትን ችግሮች እንመረምራለን።**

ከሶቪየት ህብረት መውደቅ እና ካፒታሊዝም በአለም አቀፍ ደረጃ የበላይነትን ካገኘበት ጊዜ ወዲህ ጀምሮ ስልጣን ላይ የሚገኙ አምባገነን መንግስቶች እንደሚያደርጉት ሁሉ በምርጫ 97ም የአምባገነን ህውሃት/ኢህአዴግ ግብ ‘ህጋዊነት’ ማግኘት

እንጂ በምዕራቡ አገሮች እንደሚደረገው ነፃ ምርጫ አድርጎ ለማሸነፍ እና ከተሸነፈም ሽንፈትን በፈቃደኛነት (ሳይገደድ) ተቀብሎ ስልጣን ላሸነፈ ፓርቲ ማሰረከብ አይደለም። በፈቃደኛነትም ሆነ በፍራቻ ህዝቡን በምርጫ ማሳተፍ እስከቻሉ ድረስ ምርጫው ነፃ ሆነ አልሆነ፤ የምርጫ ዘመቻው ዲሞክራሲያዊ ሆነ አልሆነ፤ ተቃዋሚ ፓርቲዎች በምርጫው ተሳተፉም አልተሳተፉ፤ የምርጫው ውጤት ተወደደም ተጠላ 'ህጋዊነት' እንደሚያገኙ የዘመናችን አምባገነኖች ጠንቅቀው ያውቁታል። ይኸን የአምባገነን አገሮች ምርጫ ሃቅ የዝንባብ-ዊው ሙጋቢ ያውቀዋል። እየተጠቀመበት ነው። ህውሃት/ኢህአዴግ ያውቀዋል። እየተጠቀመበት ነው። በአጨቃጫቂው እና የአውሮፓ ህብረት ምርጫ ታዛቢዎች እነ እና ጎመዝ ሳይቀሩ ምርጫው አለም አቀፍ መስፈርት አያሟላም ያሉት ምርጫ 97 ሳይቀር በወቅቱ የአውሮፓ ህብረት የውጭ ጉዳይ ኃላፊ የነበረችው ካትሪን አሸተን ህብረቱን ወክላ በምርጫ 97 ከተመረጠው የኢትዮጵያ መንግስት ጋር ለመስራት ዝግጁ መሆኗን የሚገልጽ መግለጫ ስታውጣ ጊዜ አልፈጃባትም ነበር። በምርጫ 97 የአሜሪካው ፕሬዝዳንት የነበረው ጆርጅ ቡሽም በአቶ መለስ ለሚመራው መንግስት እውቅና እና ድጋፍ ከመስጠት አልፎ ተቃዋሚውን ነበር በተንኳሽነት የወቀሰው በእስር ላይ የነበሩትን የቅንጅት መሪዎች ነበር። ከምርጫ 97 ቀደም ብሎ ጀምሮ ምዕራቡ የአቶ መለስን መንግስት የምስራቅ አፍሪካ ጸረ-ሽብር ጓደኛቸው እና በኢትዮጵያም የዲሞክራሲ ስርዓት በመገንባት ላይ የሚገኝ መንግስት አድርጎ እንደሚወስድ እና ተቃዋሚውን አቶ መለስ የሚለውን ተቀብሎ ደካማ አድርጎ ይወስድ እንደነበር እናስታውሳለን።

በግልባጭ ደግሞ ተቃዋሚው አንድነቱን ጠብቆ ነፃ ባልሆነ ምርጫ (አምባገነኖች የሚጠሩት ምርጫ ፍጹም ነፃ አይሆንም) ተሳትፎ ህዝብ በብዛት ወጥቶ ድምጽ እንዲሰጥ እና ድምጹን እንዲያስከብር ማድረግ ከቻለ እንዲሁም በስልጣን ላይ ያለው አምባገነን ቢሸነፍ ተቃዋሚው ሰላማዊ አገር አቀፍ እዝግባይ እምቢተኛነት ጥርቶ ገዢው ፓርቲ ሽንፈቱን እንዲቀበል ማስገደድ የሚችል ሰላማዊ ትግል መምራት ከቻለ ምዕራቡ ወዲያው ተገልብጦ ከተቃዋሚው ጎን ይሰለፋል። የምዕራቡ ጓደኛ ጥቅሙ ብቻ ነው። ኢትዮጵያን ማንም ቢገዛት ደንታ የለውም።

ዝግጅት ቁልፍ ጉዳይ ነው። በአምባገነኖች ምርጫ የሚሳተፉ ተቃዋሚ ፓርቲዎች ቁምነገር ለመስራት ከፈለጉ ቢያንስ ከሶስት እና አራት አመቶች ቀደም ብለው ጀምረው መዘጋጀት አለባቸው። ዝግጅታቸው ተቃዋሚ የምርጫ ፓርቲዎች አንድ ሆነው በመቆም (1) ህዝብን በብዛት ወጥቶ እንዲመርጥ እና ድምጹን እንዲያስከብር መቻል እና (2) ከምርጫ በኋላ ገዢው ፓርቲ የህዝብ ድምጽ አላከብርም ቢል ተቃዋሚ ፓርቲዎች የህዝብ ድምጽ ማስከበር የሚያስችል አገር አቀፍ ህዝባዊ እምቢተኛነት መጥራትን እና መምራትን ያካትታል። ነፃ ምርጫ በሚካሄድባቸው አሜሪካ እና እንግሊዝ እንኳን የፓርቲዎች የምርጫ ዝግጅት አንድነት አመት ቀደም ብሎ እንደሚጀመር ማስታወስ አለብን።

ስለዚህ ገዢው እና ተቃዋሚ ፓርቲዎች ያደረጉባቸውን ዝግጅቶች ስንገመግም ሁለቱ ዋናኛ ጥያቄዎቻችን በምርጫ 97 በአንድ ወገን (1) ህውሃት/ኢህአዴግ የሚፈልገውን ህጋዊነት ለማግኘት የሚያስችለው ዝግጅት አድርጎ ነበርን? የሚል ሲሆን በሌላ ወገን ደግሞ (2) ተቃዋሚዎች ህዝቡ በቅጽ ወጥቶ ድምጽ እንዲሰጥ እና ድምጹን ከስርቆት እንዲያድን እንዲሁም በአቶ መለስ የሚመራው ፓርቲ ሽንፈትን እንዲቀበል ማስገደድ የሚያስችላቸው ዝግጅት አድርገው ነበርን? የሚል መሆን አለበት። ለእያንዳንዱ ጥያቄ ለጥቆ ከምንገብኛው ዝግጅታቸው መልስ ለማግኘት እንሞክራለን።

(1) የኢህአዴግ የሁለት ባላዎች (የጥላን ሀ እና የጥላን ለ) ዝግጅት፦ በተለይ ከምርጫ 97 በፊት የህውሃት/ ኢህአዴግ መሪ የነበረው አቶ መለስ ከልቡ የተጸጸተ በመምሰል ለሊጋሽ አገሮች በኢትዮጵያ ጠንካራ ተፎካካሪ ተቃዋሚ ፓርቲ አለመኖሩ የዲሞክራሲን ባህል እድገት ሂደት ጎድቷል እያለ ያደናግራቸው እንደነበር እናስታውሳለን። ስለዚህ በ1997 ዓ.ም. ተቃዋሚው በምርጫው ለመሳተፍ መወሰኑን ሲገነዘብ ህውሃት/ ኢህአዴግ ሁለት ዝግጅቶች (ጥላን ሀ እና ጥላን ለ) ማድረግ ጀመረ። የጥላን ሀ ዝግጅት ግብ ቢቻል ታዛቢዎች ባሉባቸው ከተሞች ተፎካካሪ በማሸነፍ ህጋዊነት ማግኘት ሲሆን የጥላን ለ ዝግጅት ግብ ደግሞ ምርጫውን በመስረቅ ህጋዊነትን ማግኘት ነበር።

ጥላን ሀን ተጠቅሞ የሚሻውን ህጋዊነት ለማግኘት ህውሃት/ኢህአዴግ ለምርጫ 97 ሁለት አመቶች ቀደም ብሎ ዝግጅት በመጀመር ለምርጫ የሚያስፈልገውን ገንዘብ፣ የቅስቀሳ ነጥቦች እና የሚመረጡ ሰዎችን አዘጋጅቷል። በልማት መስክ ህውሃት/ኢህአዴግ በአንድ ወገን በመስኖ፣ በግብርና፣ በፍራፍሬ ምርት እና በመሳሰሉት መስኮች ለኢትዮጵያ ያደረገውን አስተዋጽኦ ሲያብራራ በሌላ በኩል ደግሞ በእርሻ ተሳክቶልናል የሚሉ ገበሬዎችን በቃለ-ምልልስ ሌት ተቀን በኢ.ቲ.ቪ. እንዲናገሩ ያደርግ ነበር። እንዲሁም ህውሃት/ኢህአዴግ ኢትዮጵያን የገዛበትን ዘመን ከደርግ ዘመን ጋር በማነጻጸር፣ የምርት እድገት ከፍ ማድረጉን፣ የዩንቨርስቲ ቁጠር ከ2 ወደ 8 ማድረሱን፣ ተጨባጭ የአውሮፕላን ማረፊያዎች መስራቱን፣ 15216 ኪሎ ሜትር መንገድ መዘርጋቱን፣ የጤና አገልግሎት ሽፋንን ከ35% ወደ 61% ማሳደጉን ሁሉ ሳይታከት በቁጥጥሩ ስር ባለው ኢ.ቲ.ቪ. ደጋግሞ በማሰራጨት ህዝቡ ህውሃት/ኢህአዴግ የልማት እና የመልካም አስተዳደር መንግስት ነው ብሎ እንዲመርጠው ለማድረግ ሰፊ የቅስቀሳ ዘመቻ አኪያሂዷል።

ህውሃት/ኢህአዴግ ተፎካካሪ በማሸነፍ የሚገኝን ህጋዊነት ተመራጭ ጥላን በማድረግ “እንከን የለሽ ምርጫ” የሚለውን ቆቡን አጥልቆ ወዲያ ወዲያ በማለቱ በርካታ ኢትዮጵያዊ ታዛቢዎችን፣ ተቃዋሚ ፓርቲዎችን፣ ለጋሽ አገሮችን ሳይቀር ማደናገር ችሎ ነበር። ህውሃት/ኢህአዴግ ከተሸነፈ ስልጣን በሰላም ይለቃል የሚል ብዥታ ፈጥሮ ነበር። እነ ፕሮፌሰር መስፍን ወልደ ማሪያም ህውሃት/ኢህአዴግ ተሸንፎ አልወርድም ካለም ለጌቶቹ (አውሮፓ ህብረት፣ እንግሊዝ እና አሜሪካ) እንግራለን እስከማለት ድርሰው እንደነበር እናስታውሳለን። የምረጡኝ ዘመቻውን እና የተደረጉትን ክርክሮች ካስተዋሉ በኋላ የአውሮፓ

ህብረት ታዛቢዎች እና የካርተር ማዕከል ሳይቀሩ በኢትዮጵያ የዴሞክራሲ ሂደት ጥሩ ጅምር አስይቷል ሲሉ እንደነበርም አንዝነጋም። ምርጫው ከመበላሸቱ በፊት በነበረው ሂደት በአቶ መለስ አጭብርባሪ ድራማ የተሳሳቱ ጥቂት አልነበሩም።

እንግዲህ የፕላን ሀ ተልዕኮ በምርጫ ጨዋታ ማሸነፍ ሲሆን የፕላን ለ ተልዕኮ ደግሞ የፕላን ሀ ድራማ ግቡን ካልመታ ጉልበት በመጠቀም ተቃዋሚውን ጨዋታ አበቃ ማለት ነበር። የፕላን ለ ዝግጅት ስውር ቢሆንም አንዳንድ ኢትዮጵያውያን ፕላን ለ ቀደም ብለው አስተውለው ነበር። ሰሚ አጡ እንጂ ህውሃት/ኢህአዴግ በጠመንጃ የያዘውን ስልጣን በነፃ ምርጫ ይለቃል ብሎ ማመን የዋህነት ነው ይሉ ነበር። ስለዚህ በምርጫው ቢሸነፍ እና ስልጣን አልለቅም ቢላችሁ ምን ማድረግ እንደሚገባችሁ ከወዲሁ ተዛጋጁ ይሉ ነበር። ይሁን እንጂ የምረጡኝ ክርክር እየጋለ እና ህውሃት/ኢህአዴግ በክርክሩ መሸነፍ ሲጀምር የህውሃት/ኢህአዴግ ፕላን ለ ምልክቶች መታየት ጀምረው ነበር። ፉክክሩ እየጋለ ሲሄድ ተቃዋሚው ያለው የህዝብ ድጋፍ ወለል ብሎ መታየት በጀመረበት ጊዜ ከህውሃት/ኢህአዴግ ከፍተኛ ባለስልጣኖች ውስጥ አንዳንዶቹ ከሸከሹት አልፈው በአደባባይ አፍ አውጥተው “ተዋግተን ያገኘነውን በወረቀት አታገኙም” ማለት ጀምረው ነበር።

*እስከዚህ ድረስ እንዳስተዋልነው ከሆነ በአቶ መለስ የሚመራው ህውሃት/ኢህአዴግ ‘ህጋዊነትን’ ሊያስገኝለት የሚችል መሰረታዊ ዝግጅት አድርጓል። ተቃዋሚዎችስ? ለጥቅን የምናየው ነው።

የተቃዋሚ ፓርቲዎች እና የሲቪክ ድርጅቶች (ፕላን ሀ ብቻ) ዝግጅት፦

(1) ህብረት መፍጠርን በሚመለከት፦ ተቃዋሚው በመከፋፈሉ አንድ ጠንካራ ከመሆን ፈንታ ብዙ ደካሞች መሆኑን ህዝቡ በማስተዋሉ በጋራ እንዲሰሩ ለማድረግ “ተባበሩ ወይንም ተሰባበሩ” የሚል ግፊት ማድረግ ያታወሳል። የሆነው ሆኖ በሐምሌ ወር 1995 ዓ.ም. በአገር ውስጥ እና ከአገር ውጭ የተደራጁ የፖለቲካ ድርጅቶች በአሜሪካ በዋሺንግተን ዲሲ ተገናኝተው ለምርጫ 97 የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ ኃይሎች ህብረት (ህብረት) መሰረቱ። በህብረቱ ውስጥ የነበሩት ዋናዎቹ ድርጅቶች ከአገር ቤት፦ (1) አማራጭ ኃይሎች፣ (2) የአሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ (ኦብኮ)፣ (3) የመላ ኢትዮጵያ አንድነት ድርጅት (መኢአድ)፣ (4) የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ ፓርቲ (ኢዴፓ) ሲሆኑ ከአገር ውጭ ከነበሩት ፓርቲዎች ውስጥ አውራጃዎቹ ፦ (1) የኢትዮጵያ ህዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ (ኢህአፓ)፣ (2) የመላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ (መኢሶን) እና (3) የትግራይ ዴሞክራሲያዊ ትብብር (ትዴት/ታንድ) ነበሩ። ዶ/ር በየነ ጴጥሮስ የተመሰረተው ህብረት ሊቀመንበር ሲሆኑ የኢዴፓው ዶ/ር አድማሱ ገበየሁ እና የኢህአፓው አቶ ፋሲካ በለጠ ም/ሊቀንበር ሆኑ። የተመሰረተው ህብረት በምርጫ ለመሳተፍ መሟላት አለባቸው የሚላቸውን ቅድመ-ሁኔታዎች ከዘረዘረ በኋላ በአገር ቤት ያሉት የህብረቱ የአመራር አባላት ከመንግስት ጋር ድርድር እንዲያከናውኑ ተስማሚ ተባለ። ቅድመ-ሁኔታዎቹ ከሞላ ጎደል የሚከተሉት እንደነበሩ የህብረቱ መግለጫ እና ግንቦት 7 የተሰኘው የክፍሉ ታደሰ መጽሐፍ ያረጋግጣሉ፦ (1) ብሔራዊ ምርጫ ቦርድ በአዲስ መልክ ከፖለቲካ ድርጅቶች ተውጣጥቶ እንዲቋቋም፣ (2) የምርጫ አስፈጻሚዎች ገለልተኛ እንዲሆኑ፣ (3) የምርጫ ታዛቢዎች ከአለም አቀፍና ከአገር ከተውጣጡ ድርጅቶች እንዲመደቡ፣ (4) የመገናኛ ብዙሃን ያለአድልዎ መረጃዎችን እንዲያስተላልፍ እና (5) በውጭ አገሮች የሚገኙ የህብረቱ አባላት አገር ውስጥ ገብተው በምርጫው የሚሳተፉበት ሁኔታ እንዲመቻቸው የሚሉና የመሳሰሉት ነበሩ።

(2) ህብረቱ በተቋቋመ በአምስተኛ ወር ማለትም በ1996 ዓ.ም. በታህሳስ ወር ማለቂያ መኢአድ እና ኢዴፓ ከህብረቱ እራሳቸውን በማግለጻቸው በአገር ቤት የቀረው ህብረት ብቻውን ከመንግስት ጋር መነጋገር እንደሚፈልግ የሚገልጽ ደብዳቤ ለጠቅላይ ምኒስትሩ አስገባ። በ1996 ዓ.ም. የካቲት ወር ከኢህአዴግ ጋር ድርድር ተጀመረ። የድርድር ነጥቦች ከፍ ብለው የተዘረዘሩት አምስት ቅድመ-ሁኔታዎች ናቸው።

ድርድሩ በሂደት ላይ ሳለ ህውሃት/ኢህአዴግ ለህዝብ በሚሰጣቸው መግለጫዎቹ ህብረት ያነሳቸውን አንዳንድ ጥያቄዎች ለመቀበል የወሰነ እየመሰለ ተደራዳሪዎቹ ሲገናኙ ግን ምክንያት እየፈጠረ በአንድ ወይንም በሁለት ነጥቦች ላይ ብቻ እንዲወያዩ እንጂ በአምስቱም ቅድመ-ሁኔታዎች ላይ ተወያይተው ድርድሩ ፈጥኖ እንዲያልቅ አላደረገም። እንዲሁም የድርድር ስብሰባዎችም የተራራቁ እንዲሆኑ በማድረግ በድርድሩ ላይ የሚሳተፈው ህብረት ለምርጫ መዘጋጃ ጊዜ እንዳያጥርበት መስጋት እስኪጀምር ድረስ የድርድሩን ሂደት ተጓተተ። ህብረት ተበሳጭቶ ድርድሩን ጥሎ እንዲሄድ እና ለድርድሩ መፍረስ ጥፋተኛዎቹ ተቃዋሚዎች ናቸው ለማለት ታስቦ የተደረገ ይመስላል። አቶ መለስ ይኸን ሲያደርግ ግን ለህዝብ እና ለሊጋሽ አገሮች ድርድር ማድረግን የተቀበለ በመምሰል ነበር።

(3) ከምርጫ 97 8 ወሮች ቀደም ብሎ በ1997 ዓ.ም. መጀመሪያ ግድም በዶክተር ብርሃኑ ነጋ የሚመራ ቀስተ ደመና የሚባል የፖለቲካ ቡድን መቋቋም ተገለጸ። በዚያው ሰዎን ቀስተ ደመና፣ መኢአድ፣ ኢዴፓ እና የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ ሊግ (ኢዴ.ሊ.) ሆነው አምስት አባል ድርጅቶች ያሉበትን ቅንጅት ለአንድነትና ለዴሞክራሲ (ቅንጅት) ፈጠሩ። ኢዴ.ሊ. መሰረቱ በአብዛኛው ደቡብ ኢትዮጵያ ነው። ቅንጅት ሲቋቋም ለምርጫ ቦርድ ያስገባው ማመልከቻ እድሜው “ ከ1997 ጥቅምት 29 ቀን ጀምሮ እስከ 1997 ዓ.ም. የብሔራዊና ክልላዊ ምርጫ ፍፃሜ ድረስ የጻፈ ይሆናል” እንደሚል ክፍሉ ታደሰ ግንቦት 7 በሚለው መጽሐፍ ገጽ 196 ላይ ያመለክታል። ስለዚህ ከምርጫ በኋላ የቅንጅት እድሜ አጭር ነው። የቅንጅት እድሜ ማጠር በስልጣን ላይ ያለው አምባገነን ቡድን ድምጽ ቢሰርቅስ? ሽንፈትን አልቀበልም ቢልስ? የሚሉትን ጉዳዮች ቀደም ብሎ አንስቶ ሊፈጠር የሚችልን የተራዘመ ድምጽ የማስከበር ሰላማዊ ትግል በህብረት ለመታገል መዘጋጀቱን አያመለክትም።

(4) የተጀመረው ድርድር ሞተ። በህብረት እና በአቶ መለስ መካከል የተጀመረው ድርድር ገና ሳይቋቋም ቅንጅት እንደተቋቋመ በምርጫው ያለምንም ቅድመ ሁኔታ ለመሳተፍ መወሰኑን አሳወቀ። አቶ መለስ ያላሰበውን ስጦታ ከማይገምተው አካባቢ አገኘ። የተጀመረው ድርድር ዋጋ አጣ። አቶ መለስ ለሊጋሽ አገሮች ድርድሩ የሞተው በተቃዋሚዎች ነው ሲል አብራራ።

(5) እጩዎች የማቅረብ ሽሚያ የቅንጅት ሌላው ችግር ነበር። ከቅንጅት በርካታ እጩዎች ያቀረቡት ኢዴኤፓ እና መኢአድ ቢሆኑም እነዚህ ሁለት ተፎካካሪ ድርጅቶች ተደራድረው በአብዛኛው የአገሪቱ ክፍሎች ተመጣጣኝ ድርሻ ያገኙ ሲሆን በመካከላቸው ግን ከፍተኛ ጠብ ነበር። በአዲስ አበባ ውስጥ ባሉት 23 ወረዳዎችና በአማራው ክልል ባሉት የምርጫ ወረዳዎችም በመካከላቸው ስምምነት አልነበረም። በመካከላቸው የነበረው ግጭትና ውጥረት የቅንጅትን ህልውና አደጋ ላይ የጣለበት ጊዜ እንደነበር ይታወቃል።

(6) የተቃዋሚው የምርጫ ቅስቀሳ ነጥቦች፣ በክርክሩ ላይ ተቃዋሚው ህብረት እና ቅንጅት በተለይም ቅንጅት ስራ እንደሚፈጥር፣ የተዛባውን የንግድ አኪዮሄድ እንደሚያስተካክል፣ ኢትዮጵያ የባህር በር እንዲኖራት እንደሚታገል እና የመሳሰሉት ጉዳዮችን አንስቷል። ስለዚህም ቅንጅት የስራ ፈላጊውን፣ የንግዱን እና ኢትዮጵያ ባህር-በር አልባ በመሆኗ የተሰጠውን የህብረተሰብ ክፍል ድጋፍ ያገኘ ይመስላል።

(7) የምርጫ 97 ምርጫ ቦርድ መዋቅር፣ በምርጫ 1997 የምርጫ ቦርዱ ሊቀመንበር አቶ ከማል በድሪ ሲሆኑ ቦርዱ 45 ሚሊዮን ብር አካባቢ ባጀት ተመድቦለት በቋሚነትና በጊዜያዊነት 350 ሺ ያህል ሰራተኞች የሚያስተዳድር አካል ነበር። በምርጫ 97 ምርጫ ቦርዱ አዲስ አበባንና ድሬ ደዋን ጨምሮ 11 አስተዳደራዊ ክልሎች፣ 68 ዞኖች፣ 547 የምርጫ ወረዳዎች እና 38465 የምርጫ ጣቢያዎች ይመራ ነበር። በውስጥ ጠብ የተነሳ መስሪያ ቤቱን በበላይነት ይመሩ የነበሩት አቶ አሰፋ ብሩ ከስራቸው በመገለጻቸው አቶ ተስፋዬ መንገሻ ምርጫ 97ን በበላይነት መሩ።

(8) በምርጫ 97 ዝግጅት የሲቪክ ድርጅቶች ተሳትፎ፣ ኢሰመጉ፣ የንግድ ምክር ቤት፣ ራዕይ 2020 እና ሌሎች ተሳትፈዋል።

(9) 1997 መስከረም ወር ግድም ለጋሽ አገሮች፣ የውጭ እርዳታ ሰጭ አገሮች ለምርጫው ዝግጅት የገንዘብ አስተዋጽኦ አድርገዋል። የምርጫ ህግጋት እንዲሟሉ፣ የኤሌክትሮኒክ ሚዲያ እንዲፈቀድ፣ የውጭ ታዛቢዎች ምርጫውን እንዲከታተሉ አሳብ አቀረቡ። የእርዳታ ሰጭ አገሮች የግል ፊደሎችን እንደ አንድ የምርጫ መስፈርት ሲያቀርቡ በመስከረም ወር 1997 ዓመተ ምህረት የሬዲዮ ፈቃድ የጠየቁ በሙሉ ማመልከቻ ሞልተው እንዲያስገቡ ኢህአዴግ ማስታወቂያ ያወጣል። እንደተለመደው አቶ መለስ ሂደቱን በማጓጎት ምርጫ እንዲደርስ አደረገ። ጥያቄውም ሳይሟላ ቀረ።

(10) 1997 ግንቦት 7 ቀን (የምርጫው አለት)፣ (1) ህዝቡ በተመደበባቸው የምርጫ ጣቢያዎች በነቂስ ወጥቶ ምኞቱን ገለጹ። ህዝቡ በመላ ኢትዮጵያ በምርጫው ላይ ያሳየው ጨዋነት፣ ደስተኝነት፣ ሰልፍ ረዘመብኝ፣ ታከተኝ ሳይል የሚጠበቅበትን በስነ ስርዓት መፈጸሙ በምዕራቡ አለም ምርጫ ታዛቢዎች እና ጋዜጠኞች ሳይቀር ተወደሰ። (2) በምርጫው ቀን ምሽት አካባቢ የአዲስ አበባ አብላጫ ህዝብ የፖለቲካ ትብብሩን ለተቃዋሚው በመለገስ አዲስ አበባ ከተማን በታሪክ ለመጀመሪያ ጊዜ ህዝብ በመረጣቸው መሪዎቹ እንድትተዳደር አደረገ። (3) ከአዲስ አበባ ውጭም ህዝብ የኢህአዴግን ከፍተኛ ባለስልጣኖች የፖለቲካ ትብብሩን ለተቃዋሚው መለገሱ ተሰማ። ህዝብ ከስልጣን ካሰበታቸው ባለስልጣኖች ውስጥ የሚከተሉት አውራጃዎቹ ነበር፣ የማስታወቂያ ምኒስትር እና የምርጫው ዋና አዘጋጅ አቶ በረከት ስመዖን፣ የምክር ቤቱ አፈ ጉባኤ አቶ ዳዊት ዮሐንስ፣ የትምህርት ምንስትሯ ወ/ሮ ገነት ዘውዴ፣ የፍትህ ምኒስትሩ አት ሀርቆ ሃርያ፣ የመከላከያ ምኒስትሩ አቶ አባ ዱላ ገመዳ፣ የአህዴድ መሪው አቶ ጁንዲን።

* የተቃዋሚውን ዝግጅት እንዳስተዋልነው ከሆነ (1) ተቃዋሚው በአጭር ጊዜ ውስጥ ህዝብ በብዛት ህዝብ ወጥቶ እንዲመርጥ በማድረግ ረገድ ጥሩ ስርቷል። በተለይ በሚያዝያ 30/1997 ሰላማዊ ሰልፍ የወጣው ህዝብ መጠን ተቃዋሚው በአጭር ጊዜ ውስጥ ጥሩ የለውጥ መነሳሳት መንፈስ ፈጥሮ እንደነበር ማስረጃ ነው። (2) ተቃዋሚው ህዝቡ ድምጹን ከስርቆት እንዲጠብቅ ስለማዘጋጀቱ ማስረጃ የለም። (3) ከምርጫ በኋላ አምባገነኑ መንግስት የህዝብ ድምጽ አላከብርም ብሎ ሸንፈትን አልቀበልም ቢል የህዝብ ድምጽ ማስከበር የሚችል በሰላም ትግል ድስጥሊን የታነጸ በሚሊዮኖች የሚቆጠር የሰላም ትግል ሰራዊት መገንባታቸው ከፍ ብለን ባየነው ዝግጅታቸው ውስጥ አይታይም። ይኸ የሰላማዊ ትግል ሀሁ ነው። ተቃዋሚዎች ያን ሃቅ የጨበጡት አይመስልም። (4) በአምባገነን አገሮች በሚካሄዱ ነፃ ያልሆኑ ምርጫዎች ተሳትፈው እራሳቸውን ከአምባገነን አገዛዝ ነፃ ለማውጣት የሚታገሉ ተቃዋሚ የምርጫ ፓርቲዎች የግድ ሊኖራቸው የሚገባው የአሳብ እና የድርጅት ህብረት አይታይም። ለምሳሌ፣ ህብረቱን ብንመለከት በሰላማዊ ትግል የሚያምኑ በአገር ቤት ተመዝግበው በሚታገሉ ህጋዊ ፓርቲዎች እና በትጥቅ ትግል የሚያምኑ በአገር ቤት ባልተመዘገቡ የፖለቲካ ድርጅቶች መካከል የተመሰረተ መሆኑ በራሱ መሰረታዊ ችግር እንደሚኖረው መገንዘብ አያግዳትም። በትግል ስልቶች እና በህጋዊነት ጉዳዮች ላይ ሳይወያዩ የተመሰረተ የነ ቶሎ ቶሎ ቤት ግድግዳው ሰንበሌጥ አይነት ነበር ህብረቱ። ይኼን አይነት ቤት ማንንም አያድነም። ብዙም ሳይቆይ ይፈራረጋል። በመሆኑም ህብረቱ በተቋቋመ በአምስተኛ ወሩ ማለትም በ1996 ዓ.ም. በታህሳስ ወር ማለቂያ መኢአድ እና ኢዴፓ ከህብረቱ እራሳቸውን አገለሉ። በተጨማሪ በቅንጅትም ውስጥ ጠንካራ የአሳብ እና የድርጅት አንድነት አልነበረም። በቀረው ህብረት ውስጥም ተመሳሳይ ችግር ነበር። ስለዚህ ተቃዋሚው ከተወሰኑ አመቶች ቀደም ብሎ

ለዚህ ገደብ የሚገቡት አራት ጉዳዮች ውስጥ ህዝብን ለለውጥ በማነሳሳት በብዛት ወጥቶ እንዲመርጥ ማድረግ በሚለው ጉዳይ ላይ ጥሩ ስራ የሰራ ሲሆን በቀሩት የሰላማዊ ትግል ግንባሮች ግን ምንም አልሰራም ነበር ማለት ይቻላል። የሚከተሉት የምርምር እና ግምገማ ክፍሎችም ይኸን ያረጋግጣሉ።

ክፍል (2)፥ ምርጫ 97 - ከምርጫ ማግስት (ግንቦት 8) እስከ 1997 ሰኔ ወር ሁከት ፍጻሜ

*ይኸ ጊዜ በአንድ ወገን ህውሃት/ኢህአዴግ ስልጣን ከጁ የወጣ መስሎት የተደናገጠበት፣ አምባገነናዊ ባህሪውን ገሃድ በማውጣት ከገባበት ማጥ ለመውጣት የታገለበት እና ደጋፊዎቹን ያረጋጋበት ሲሆን በሌላ ወገን ደግሞ ተቃዋሚው የአቶ መለስን ምርጫ ስርቆት (ፕላን ለ) ለመከላከል የሚያስችለው ዝግጅት አለማድረግ፣ ግራ መጋባቱ እና እስከ ግንቦት 7 ቀን ድረስ ጨብጦት ከነበረው አጥቂነት ሚና ወደ ተከላካይነት መሸጋገር መጀመሩ የታየበት ነበር። ለጥቆ የምናያቸው መረጃዎች በዚህ ጊዜ ከሆኑት፣ ከተደረጉት እና ከተፈጸሙት ውስጥ የሚከተሉት ዋናዎቹ ነበሩ።

(1) 1997 ግንቦት 8 ቀን (በምርጫው ማግስት) የህውሃት/ኢህአዴግ ፕላን ለ ተንቀሳቀሰ። አቶ መለስ ምርጫን የጸጥታ ጉዳይ በማስመሰል የአስቸኳይ ጊዜ ወታደራዊ መተዳደሪያ ትዕዛዝ መሰል ህገ መንግስታዊ መብቶችን የሚገድብ ህገ ወጥ መግለጫ ሰጠ። መግለጫው ካዘላቸው ትዕዛዞች እና መመሪያዎች ውስጥ የሚከተሉት ክፍሎቹ፣ (ሀ) በአዲስ አበባ መስብሰብ እና ሰላማዊ ስልፍ ማድረግ እንደማይቻል፣ (ለ) ወታደራዊ ዕዙ በቀጥታ በእሱ ቁጥጥር ስር መሆኑን፣ (ሐ) የከተማው የሲቪል አስተዳዳሪ ፀጥታ ከወታደራዊው አዝ ጋር ተባብሮ እንዲሰራ መደረጉን፣ (መ) የምርጫውን ውጤት በሚመለከት በአዲስ አበባ ደረጃ መሸነፉን እና በፌዴራል ደረጃ ማሸነፉን የሚገልጹ ነበሩ።

የአቶ መለስ መግለጫ በምርጫ ከተሸነፈ አምባገነን መንግስት የሚጠበቅ ነበር። ሸነፈትን ያለመቀበል መግለጫ ነበር። በፍራቻ ለመግዛት ፍላጎቱን የገለጸበት መግለጫ ነበር። ለዚህ መድሃኒቱ የምርጫ ጉዳይ የጸጥታ ጉዳይ አለመሆኑን ገልጾ የህዝብ ድምጽ ካላከበርከ ህዝብም ገዢነትህን አያከብርህም የሚል ምላሽ በመስጠት የህዝብ ድምጽ ማስከበር የሚችል ህዝባዊ ሰላማዊ ትግል መጥራት ነበር። በዝግጅት ክፍል እንዳስተዋልነው ግን ተቃዋሚው ይኸን አይነት ሰላማዊ ትግል ለመጥራት እና ለመምራት ዝግጅቱም ልምዱም አልነበረውም። ህውሃት/ኢህአዴግ ፕላን ለን አንቀሳቀሰ። ተቃዋሚው ግን ቀደም ብሎ ያዘጋጀው የራሱ ፕላን ለ ስላልነበረው በዝምታ ተዋጠ።

(2) ከሳምንት በኋላ ግንቦት 16 ግድም ተቃዋሚው ምርጫው መጭበርበሩን እና ሰብዓዊ መብቶችም መረገጣቸውን የሚገልጹ መግለጫዎች ማውጣት ጀመረ። በዚህ ረገድ፣ (ሀ) ቅንጅት - ግንቦት 16 ቀን 1997 ዓ.ም. በ139 የምርጫ ጣቢያዎች ወከባ መፈጸሙን፣ የምርጫ ካርድ መሰረቁን፣ ታዛቢዎች መገረፊታቸውን አስታወቀ። (ለ) ህብረት - በምርጫው ላይ እንዲገኙ የላካቸው ታዛቢዎች እንዳይገኙ ተደርገው በአብዛኛው ጣቢያዎች ምርጫው ያለታዘቢ መካሄዱን፣ ከፍተኛ ቁጥር ያላቸው የድምጽ መስጫ ወረቀቶች አስቀድመው ምልክት ተደርጎባቸው መገኘታቸውን፣ ኮሮጆዎች ከድምጽ መስጫ ጊዜ በፊት ሞልተው መገኘታቸውን፣ ድምጽ ተሰጥቶ ካበቃ በኋላ ኮሮጆዎች መዘረፋቸውን፣ ኮሮጆዎች በመጓጓዣ ላይ ሳሉ በመንገድ ላይ ትክክለኛ የህዝብ ድምጽ የሆነውን ዘርግ፣ ማቃጠልና በምትኩ የኢህአዴግ ምልክት በያዘ ድምጽ መተካቱን፣ ድምጽ የያዙ ኮሮጆዎች በግለሰቦችና በባለ ስልጣኖች ቤት እንዲያድሩና እንዲቀመጡ መደረጋቸውን ዘረዘረ። (ሐ) አፌን - የአሮሞ ፌዴራሊስት ንቅናቄም በየምርጫ ጣቢያዎች የተመደቡትን ታዛቢዎቻችንን የገዢው ፓርቲ ደጋፊዎች እና ታጣቂዎች ስላላረፉዋቸው እነዚህ ተግባሮች በተፈጸሙባቸው ዞኖች መሳተፍ አልቻልንም ሲል ቅሬታውን አቀረበ። (መ) አብኮ - የአሮሞ ብሔራዊ ጉባኤ ደግሞ ከምርጫው በፊትና በኋላ 13 አባላቱ እንደተገደሉበት መግለጫ አወጣ። በርካታ አባላቱ በሐረር ቀይ መስቀል መጠለላቸውን አሳወቀ። እንዲሁም በምእራብ ሸዋ፣ በባሌ ሮቢ ወረዳ፣ በአርሲ ዞን ኢተያ ወረዳ፣ እና በአዲስ አለም ምርጫ ክልል በአባሎቹ ላይ አስቃቂና ዘግኛኝ ድብደባ እንደደረሰባቸውና በርካታ አባሎቹ አካባቢያቸውን ለቀው እንዲሄዱ መደረጋቸውን በማስረጃ እያስደገፈ በሰፊው ገለጸ። በተጨማሪ (ረ) የኢትዮጵያ ሰብዓዊ መብቶች (ኢሰመጉ)፣ የውጭ አገር ታዛቢዎችና የውጭ አገር ሰብአዊ መብት ድርጅቶች እጅግ የሚዘገንኩ ተመሳሳይና የከፉ ሁኔታዎችን ዘገቡ።

(3) ኢህአዴግ በተሸነፈባቸው አካባቢዎች ምርጫው መጭበርበሩን አስታወቀ።

(4) ቅንጅት የሰላም ትግል አማራጭ ነው አለ። ከምርጫው በኋላ ውጥረቱ እየተጋጋመ ሳለ “ገዢው ፓርቲ ህገ ወጥ እንቅስቃሴውን በአስቸኳይ አቁሞ ለህዝብ ትክክለኛ የድምጽ ውሳኔ እራሱን ማዘጋጀት ካልቻለ፣ ህዝቡ ማንኛውንም በሰላማዊ ትግል መፅቀፍ ውስጥ የሚገኝ የትግል ሰልፋችን ተጠቅሞ መብትና ጥቅሙን ለማስጠበቅ ከዛሬ ጀምሮ ዝግጁ መሆን አለበት” ሲል ቅንጅት መግለጫ አወጣ። ቅንጅት ሰላማዊ ትግል ቢጠራም ቀደም ብሎ ለደጋፊዎቹ በድስተሊን የታነጸ የሰላም ትግል ስልጠና እንዳልሰጠ እናውቃለን። ጥሪው ቀደም ብሎ በፕላን የተቀየሰ እና በዝግጅት የተደገፈ አልነበረም።

(5) 1997 ሰኔ ወር ድምጽ የማጣራት ስምምነት ተደረሰ። (ሀ) ተቃዋሚ እና ኢህአዴግ ተስማሙ። (ለ) ድምጽ የሚያጣራው እና ውስኔ የሚሰጠው አካል ኢህአዴግን፣ ተቃዋሚውን እና የምርጫ ቦርድን ያካተተ እንዲሆን ተወሰነ። (ኢህአዴግ ህጋዊ በሆነ መንገድ ድምጽ የሚሰርቅበት እድል ተሰጠው ማለት ነው።) (ለ) የውጭ ታዛቢዎች የማጣራቱን ሂደት በቅርብ እንዲከታተሉ ተወሰነ። (መ) በዚህ አካል ውሳኔ ላይ ቅሬታ ያለው ለዳኝነት ዘርፍ ቅሬታውን ማቅረብ ይችላል ብለው ተስማሙ። (የዳኝነት ዘርፉም በአቶ መለስ የሚታዘዝ መሆኑ ይታወቃል)። ስለዚህ በተቋቋመው ቦርድ ውስጥ ተቃዋሚው 2

ለ 1 በሆነ ድምጽ እንደሚሸነፍ ግልጽ ነው። ተቃዋሚው በዚህ አይነት መንገድ ድምጽ እንዲጣራ ስምምነት ውስጥ መግባቱ አምባገነኖች በምርጫ ጊዜ ብቻ ሳይሆን በማጣራት ጊዜም ድምጽ እንደሚሰርቁ ከመዘንጋት የመነጨ ነው።

(6) በቁጥር (4) የታዘብነው አልቀረም። ድምጽ የማጣራቱን ሂደት ተከትሎ ድጋሚ ምርጫ ተደረገና ግንቦት 7 ቀን የተሸነፉ የኢህአዴግ ባለስልጣኖች እንደገና ተመረጡ። የማጣራቱን ሂደትና ውጤት አስመልክቶ የአውሮፓ ህብረት ከተቃዋሚዎች፣ ከኢህአዴግና ከምርጫ ቦርድ የተቋቋመው የቅሬታ ሰሚ ቦርድ፣ ተቃዋሚዎች ካቀረቧቸው ቅሬታዎች 80% ውድቅ ሲያደርግ የኢህአዴግ ግን 87% ድምጽ ድጋፍ አገኙ። ስለዚህ ለኢህአዴግ የሚጠቀሙ ብዙ ቦታዎች ድጋሚ ምርጫ እንዲደረግ ተወሰነ። በመሆኑም ተቃዋሚው ግንቦት 7 ቀን ካገኘው ድል ውስጥ የተወሰነውን ለኢህአዴግ ለገሰ ማለት ነው። ተቃዋሚው ከማጣራቱ ምንም እንደማይገኝ ሲረዳ ከማጣራት ሂደት መውጣቱን ገለጸ። ጅብ ከሄደ ውሻ ጮኽ አይነት ነው።

(7) የሰኔው ሁከት በድንጋይ እና በጥይት ንግግር ተጀመረ፣ ከሰላማዊ ትግል እውቀት እና ስልጠና ማጣት የተነሳ የተቃዋሚው ደጋፊዎች የጀመሩት ድንጋይ ውርወራ ኢህአዴግበለጋሾች ዘንድ ቆስቋሽ ሳይመስል ነገር ግን ሰላማዊ ትግሉን ለመምታት የሚመኘውን ቀዳዳ ከፈተለት። ተቃዋሚው በአዲስ አበባ ያልተደራጀ የሰላም ትግል ሰራዊቱን በፍጥነት ማጣት ጀመረ። ተቃዋሚው ሰላማዊ ትግል ለመምራት ምንም ድርጅታዊ ዝግጅት እንዳልነበረው ወለል ብሎ መታየት ጀመረ። በመንግስት ቁጥጥር ስር ያለውን የዜና አውታር ተቃዋሚው እንዳይጠቀም ታገደ። ስለዚህ ተቃዋሚው ትግሉን የሚመራበት የግል ጋዜጣ ስላልነበረው ለህዝብ መመሪያ እና መግለጫ ይሰጥ የነበረው በአሜሪካ እና በጀርመን ሬዲዮ ጣቢያዎች እና በኢትዮጵያ ይታተሙ በነበሩ የግል ጋዜጣዎች (ነፃ ፕሬስ) ነበር። ከነፃ ፕሬስ ውስጥ ደግሞ የተወሰኑት አስጨኸው በሚል የተጋነነ እና አሳሳች ዜና በማሰራጨት ጎጂ ስራ ላይ ተሰማርተው ነበር። ይኸ ሁሉ ቀደም ብሎ ሊታሰብበት ይገባ ነበር። ተቃዋሚው ቀደም ብሎ ፕላን የተደረገ ሰላማዊ ትግል ማድረግ ላይ አልነበረም። ትግሉ ግብታዊ ነበር። አደጋ ነው።

(8) በሰኔ ወር የተፈጠረውን የፖለቲካ ሁከት አስመልክቶ የአውሮፓ ህብረት እንዲህ ሲል ዘገበ፣ "እናቶች ይጮሃሉ፣ ወደ ስራ ለመሄድ ከቤቱ የወጣ ወደ ቤቱ ለመመለስ ይጣደፋል፣ አዲስ አበባ ከባድና ቀላል መሳሪያ በታጠቁ የፌዴራል ፖሊሶች ተወራሶች፣ በየአቅጣጫው የጥይት ድምጽ ይሰማል፣ ግርግሩን ተከትሎ የንግድ ሰቆች ተዘግተዋል፣ ወጣቶች በፌዴራል ፖሊስ መኪና እየታፈሱ ይሄዳሉ፣ የግል መኪኖች በፍጥነት ወደ ግል መደበቂያቸው ይጣደፋሉ።።"

(9) በዚህን ወቅት (ሀ) የአዲስ አበባ ዩንቨርሲቲ ተማሪዎች "የህዝብ ድምጽ ይከበር" ማለት ጀምረዋል። ከግንቦት 29 ቀን ጀምሮ የዩንቨርሲቲ ተማሪዎች በጅምላ እየታፈሱ ወደ አስር ቤት ተወሰዱ። የአዲስ አበባ ዩንቨርሲቲ ተማሪዎችን ጭነው በኮተቤ ኮሌጅ በኩል የሚሄዱ መኪናዎች የሚጓዙባቸውን መንገዶች ህዝቡ ቀደም ብሎ በድንጋይ እና በግንደች ዘጋ። የኮተቤ ኮሌጅ ተማሪዎች ለአዲስ አበባ ዩንቨርሲቲ ተማሪዎች የማበረታቻ ድምጻቸውን ይቸራሉ። ለፖሊሶቹ ህፍረት እንዲሰማቸው የሚያደርጉ መልዕክቶችን ያሰማሉ። ፖሊሶች በህዝብና ተማሪዎች ላይ ተኩስ ከፍተው አንዲት ሴትና አንድ የኮሌጅ ተማሪ ሲገደሉ ሌሎች ሰባት እንደቆሰሉ የኢትዮጵያ ሰብአዊ መብቶች ጉባኤ ሰኔ 28 ቀን 1997 ዓመተ ምህረት ባወጣው በ84ኛው ዘገባ 1ጽ 1 ላይ ዘገበ (ክፍሉ ታደሰ፣ ግንቦት 7 1ጽ 114)። .

(10) ሰኔ 1 ቀን 1997 ታክሲ ነጂዎች ስራ አቆሙ። የአዲስ አበባ ታክሲ ነጂ ሰራተኞች ለ5 ቀን ስራ አቆሙ። በዚህ ምክንያት ብዙ ሰው ስራ መሄድ አልቻለም። በግል መኪናው የሚጓዘውም ለጸጥታ ሲል ከቤቱ ተከተተ። ብዙ ባንክ ቤቶች ግልጋሎት አይሰጡም። የሚሰጡትም በዝቅጠኛ አቅም ነበር። ሁከቱን ተከትለው የንግድ ሰቆች ለሶስት ቀናት ዘጉ።

(11) በዚህ ሁከት ውስጥ በፖሊሶች ላይ ድንጋይ መወርወር በምላሹ ደግሞ ተኩሶ መግደል በየቦታው ተፈጸመ። የከተማ መመላለሻ አውቶቢሶችን በድንጋይ መቀጥቀጥ የከተማ መጓጓዣ እንዳይኖር አደረገ። በምላሹ የጅምላ አፈሳ ተፈጸመ።

* ወጣቱ ከታጠቀ ኃይል ጋር በድንጋይ መነጋገር መጀመሩ ሰላማዊው ትግላቸው ከቁጥጥራቸው መውጣት መጀመሩን ያመለክታል። ድንጋይ ከመለስተኛ ቁስል እስከ ግድያ የሚያደርስ መሳሪያ ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። ንብረት ማውደሚያ መሳሪያም ሊሆን ይቻላል። ግድያ እና ንብረት ማውደም ደግሞ ሰላማዊ ትግል አይደለም። ከዚያም ባሻገር ለአምባገነኖች የሚመኙትን ቀዳዳ ይከፍትላቸዋል። ድምጽ ማስከበር የመብት ማስከበር ጉዳይ ሆኖ ሳለ በድንጋይ ድምጽ ለማስከበር መሞከር ለአምባገነኖች የሙብትን ጉዳይ ወደ ጸጥታ ጉዳይ እንዲለውጡት እና ሰላማዊ ትግሉን እንዲመቱት እድል ይሰጣቸዋል። ሰላማዊ ትግሉ ከመቱት አምባገነኖች በፍርሃት መግዛት ይጀምራሉ። ሰላማዊ ትግል እንደገና አገግሞ እስኪነሳ ድረስ አመቶች ሊወስድ ይችላል።

(12) ሆስፒታሎች፣ ሰኔ 1 ቀን ጳውሎስ ሆስፒታል እርዳታ ከተደረገላቸው 46 ሰዎች ውስጥ 10 ወዲያው ሞቱ። ሁኔታው በሌሎች ሆስፒታሎችም ተመሳሳይ ነበር። የሚዘገንን አቆሳሰልና ያሟሟት ሁኔታዎች ተዘግበዋል። የህውሃት/ኢህአዴግ ሹማምንት እንደ ወራሪ ገዢዎች ያልታጠቀውን ወጣት ግንባር ግንባሩን ብላችሁ ግደሉ የሚል ትዕዛዝ የሰጡ ይመስል ነበር። አቶ መለስ እና የሚመራው መንግስት ህዝብን አሸብረው እና አስፈራርተው ለመግዛት ወስነዋል።

(13) እስር ቤቶች፣ ሰኔ 1 ቀን ከአዲስ አበባ ዩንቨርሲቲ ተማሪዎች መታፈስ ጋር በተያያዘ እስራቱ በስፋት መካሄድ ጀምሯል። ከአዲስ አበባ ውጭ በተለይ በገጠሮች ከምርጫው ማግስት ጀምሮ እስራት አልተቋረጠም። በእስረኛ ማጎሪያነት ከተመረጡት ቦታዎች የሚከተሉት ጥቂቶቹ ነበሩ። የአዲስ አበባ ከርቸሌ፣ ከአዲስ አበባ ወጣ ብሎ ደግሞ ዝቅያኖ ሸቀ ሮቢ፣ በወሎ ጨሪሳ ካምፕ፣ በሐረርጌ የሁርሰ ጦር ማሰልጠኛ ካምፕ፣ በወላጋ ደዴሳ፣ በጎጃም ብር ሸለቆ፣ በወሎና ሸቀ መካከል እልም ያለ ደን ውስጥ የሚገኘው ደንቆሮ ሸቀ።

(14) የአውሮፓ አንድነት ህብረት፣ የእንግሊዝ እና የአሜሪካ መንግስቶች አቋሞች፡ (1) አለም አቀፍ የሰብአዊ መብት አስከባሪ ድርጅቶች የአውሮፓ አንድነት ህብረት ለኢህአዴግ የሚሰጠውን የባጀት ድጎማ እንዲቆም ጠየቁ። ጫናቸው እየበረታ ሄደ። (2) በጠቅላይ ምኒስትር ብሉር የሚመራው የእንግሊዝ መንግስት ለኢትዮጵያ የመደበውን 30 ሚሊዮን ፓውንድ ማገዱን አስታውቆ እስረኞች እንዲፈቱ ጠየቀ። (3) በፕሬዝዳንት ጆርጅ ቡሽ አስተዳደር የአሜሪካ የውጭ ጉዳይ መስሪያ ቤት ቃል አቀባይ በሰኔ ወር የተካሄደውን ግድያ አላውገዘም። መንግስት ህግንና አለም አቀፍ ድንጋጌዎችን እንዲያከብር፣ የታሰሩት ፍትሃዊ በሆነ መንገድ እንዲዳኙ ሲል መግለጫ ሰጠ። ተቃዋሚውንም በጸብ ጫሪነትና ተንኳሽነት ወቀሰ ቡሽ። አምባገነን መለስ ዜናዊ የፈለገውን አገኘ ከአሜሪካ መንግስት።

(15) በሰኔ ማለቂያና በሐምሌ ወር መጀመሪያ ላይ እስረኞች ተለቀቁ።

*እስከዚህ ድረስ እንዳስተዋልነው ተቃዋሚው ባጭር ጊዜ ውስጥ ብዙ ሰርቶ ትልቅ ውጤት አምጥቷል። የዴሞክራሲ ስርዓት ግንባት ፈጥኖ ማደግ የተሳነው በምርጫ የሚፎካከረኝ ጠንካራ ተቃዋሚ አለመኖሩ ነው እያለ ምዕራቡን ሲያጭበረብር የነበረውን አምባገነን መለስ ዜናዊ በአጭር ጊዜ አጋልጧል። ለዴሞክራሲ እንቅፋት እሱ እራሱ መለስ የሚመራው ህውሃት/ኢህአዴግ እንጂ ተቃዋሚ አለመኖሩ እንዳልሆነ ባጭር ጊዜ ምዕራቡ እንዲገነዘብ አድርጓል ተቃዋሚው። ይሁን እንጂ ከምርጫ ማግስት (ግንቦት 8 ቀን) ጀምሮ እስከ ሰኔው ሁከት ፍጻሜ ድረስ እንዳስተዋልነው ተቃዋሚው የበጀት ነገር አልነበረም። ብርሃኑ ነጋ የሚመራው ቀስተ ደመናም መስከረም ወር 1997 ነው የተመሰረተው። ህዝቡ በምርጫ 97 እራሱን አደራጅቶ ለተቃዋሚው ከማቅረቡ ባሻገር ተቃዋሚው በሰላም ትግል ድስጥሊን የሰለጠነ ምርጫን ከስርቆት መጠበቅ የሚችል አገር አቀፍ የሰላም ትግል ሰራዊት አልገነባም። አገር አቀፍ እምቢተኝነት መጥራት የሚያስችል አቅም መገንባት ቀርቶ በቅንጅት እና በህብረት እንዲሁም በቅንጅት ውስጥ የነበረው የአሳብ እና የተግባር አንድነት የጸና አልነበረም። ከህውሃት/ኢህአዴግ የተሰነዘረበትን ፕላን ለ መከላከል አልቻለም። ተቃዋሚው ድምጽ እንዲጣራ ከጠየቀበት ወዲህ እስከ ሰኔ ወር ድረስ ጉዞው የቀልቁል ነበር። ግራ መጋባት እና ግብታዊነትም ይታይበታል። ስለዚህ በአጭር ጊዜ ትልቅ ድል ቢያስመዘግብም አቅሙን በትክክል ባለማወቅ ተቃዋሚው በተለይ ቅንጅት ያገኘውን ድርጅታዊ እና ፖለቲካዊ ድል ጠብቆ ትግሉን ማሳደግ አልቻለም።

ምርጫውን ተከትሎ ድምጽ ቢሰረቅስ? መንግስት ሽንፈትን አልቀበልም ቢልስ? የሚሉ የተለያዩ ሁኔታዎች (Scenarios) ቀደም ብሎ አንስቶ ይኸ ቢሆንስ? ባይሆንስ? ... (What if ... ?) የሚሉ ትንታኔዎች በማድረግ አቅሙን ከግንዛቤ አስገብቶ ቀዳዳዎችን መድፈን የሚያስችሉ ዝግጅቶችን ማድረግ ነበረበት። ተቃዋሚው ግን ይኸን አይነት ዝግጅት አላደረገም ነበር። ስለ አብርሃ እና ብርሃኑ ነጋ ሁለቱም ከእስር ከተፈቱ በኋላ ተገናኝተው ስለ ምርጫ 97 ያደረጉት ጭውውትም ይኸን ግምት በብርሃኑ ነጋ አንደበት ያረጋግጥል። ወደ ሁለቱ ሰዎች ጭውውት እናምራ።

ስለ አብርሃ "ነፃነት እና ዳኝነት" በሚለው መጽሐፍ ገጽ 189 ላይ ከእስር ከተፈታ በኋላ የብርሃኑ ነጋን መጽሐፍ ስለማንበቡ፣ በብርሃኑ መጽሐፍ ውስጥ "የቅድመ-ግምታዊ አማራጭ እቅዶች" (Scenarios and Scenario plans) ጥናት የሚያከብሩ እና አማራጮች የሚያቀርቡ የጥናት ቡድን ቅንጅት አቋቁሞ እንደነበር በመጽሐፍ መጠቀሙን ያመለክታል። በአካል ሲገናኙ ስለ አብርሃ ብርሃኑን ስለዚሁ ጉዳይ ጠይቆት ይኸ ጉዳይ በሂደት ቸል እየተባለ እንደሄደ እና ተቋቁሞ የነበረው ኮሚቴም ጠቃሚ አስተዋጽኦ እንዲያበረክት አለመደረጉን ከጨዋታቸው እንደተረዳ ስለ አብርሃ ይገልጻል። ቅንጅት ምርጫ እንዳይሰረቅ ለማድረግ ቀደም ብሎ ዝግጅት አላደረገም ነበር ማለት ነው። ከዚህ የበለጠ መረጃ ከየትም ማምጣት አይቻልም። ስለዚህ ምርጫ 97ን ሁከት ውስጥ የከተተው እና ግንቦት 7 ቀን የተገኘውን ትልቅ ድል ያባከነው በምርጫ መሳተፍ እና ሰላማዊ ትግል ማድረግ ሳይሆን የመሪዎቹ የሰላማዊ ትግል አቅም አለመገንባት እና የአመራር ልምድ ማነስ ነበር። ቀደም ብሎ ተመክሮ ባላቸው ሰዎች ትክክለኛ ፕላን ከተነደፈ እና በቂ አቅም ከተገነባ ምርጫ እና ሰላማዊ ትግል ይሰራሉ።

ቀደም ብለህ ያደራጀኸው በቂ አቅም ከሌለህ ያገኘኸውን ፖለቲካዊ እና ድርጅታዊ ድል ይዘህ ከትግሉ ሜዳ ፈጥነኽ መውጣት አለበህ። ይኸ የሰላማዊ ትግል ሀሁ ነው። በትግሉ ሜዳ መቆየት ያለብህ ያገኘኸውን ድል ሳታስነጥቅ ተጨማሪ ድሎች ማግኘት የሚያስችል ተጨማሪ አቅም እንዳለህ እርግጠኛ ስትሆን ብቻ ነው። ስለዚህ በምርጫ 97 ተቃዋሚው የነበረው የተሻለ አማራጭ በምርጫ ያገኘውን ፖለቲካዊ እና ድርጅታዊ ድል ከነ እንከኑ መቀበል ነበር። የአዲስ አበባን አስተዳደር ተርክቦ በክብር ፓርላማ በመግባት ለምርጫ 2002 ወዲያውኑ ዝግጅት መጀመር ነበር። ያን ከማድረግ ፈንታ ተቃዋሚው በሚቀጥለው ክፍል እንደምናነበው ቀደም ብሎ በጀመረው ግራ የተጋባ ጎዳና ወደ ውድቀት መጓዙን ይቀጥላል።

ክፍል (3)፣ ምርጫ 97 - ከሰኔ ወር ሁከት ፍጻሜ እስከ በጳጉሜ የተገለጸው የምርጫ ውጤት

*ከሐምሌ ወር እስከ ጳጉሜ 3 ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ ምርጫ 97 በሚከተሉት ውዝግቦች ውስጥ ተጓዘ። ህውሃት/ኢህአዴግ በተቃዋሚ ላይ የመጨረሻውን ጥቃት ለመክፈት ዝግጅቱን እየጨረሰ ነው።

(1) ህብረትን ደክተር በየ ጴጥሮስ እንዲሁም ቅንጅትን ደክተር ብርሃኑ ነጋ ወክለው ጠ/ም መልስ ዜናዊን ተገናኙ። ግንኙነታቸው በተናጥል ቢሆንም ለሁለቱም የተሰጣቸው ትዕዛዝ ተመሳሳይ ነበር። “በህጋዊ መልክ የተቋቋመውን የምርጫ ቦርድ አክብራችሁ ውሳኔውን ካለምንም ቅድመ ሁኔታ ካልተቀበላችሁ ከምርጫው ሂደቱ ውጪ ናችሁ” የሚል ነበር ትዕዛዙ ባጭሩ። በዚህን ጊዜ ምርጫ ቦርድ በጠራቸው ዳግም ምርጫዎች ቅንጅት በርካታ ወንበሮች መነጠቁን እናስታውሳለን።

(2) ቀጥሎ መወሰድ ስላለበት እርምጃ ለመነጋገር ቅንጅት ሁለት ስብሰባዎች ይደረጋል። የሁለቱ ስብሰባዎች ውሳኔዎች ምን እንደነበሩ ክፍሉ ታደሰ ላቀረበላቸው ጥያቄ ድርጅታቸውን ቀስተ ደመናን ወክለው የቅንጅት አባል በመሆን በሁለቱም ስብሰባዎች ላይ የተሳተፉት አቶ አንዳርጋቸው ጽጌ ውሳኔዎቹን እንደሚከተለው እንዳብራሩለት ግንቦት 7 በሚለው መጽሐፍ ገጽ 143 ላይ ይገልጻል። (1) በመጀመሪያው ስብሰባ ላይ ምርጫው ውድቅ መሆኑን መወሰኑን እና ከአያንዳንዱ የቅንጅት አራት አባል ድርጅቶች 10 ሰው ተገናኝተው ቀጥሎ ምን መደረግ እንዳለበት እንዲወስን መደረጉን እና (2) በሁለተኛው ስብሰባ ላይ ደግሞ ወያኔ ባቋቋማቸው ተቋማት አማካኝነት የትም እንደማይደረስ፣ ምርጫው መጭበርበሩን፣ ለማጣራት በሚደረግ ሂደት ውስጥ ምንም ነገር ለማምጣት እንደማይቻል ካየን በኋላ ወደ ፍርድ ቤት መሄድም ትርጉም የለውም ተብሎ ተወስኗል። የቀረው አማራጭ ጉዳዩን ወደ ህዝቡ ወስዶ ህዝቡ የፈለገውን እርምጃ መውሰድ ነው ብሎ ይስማማል ቅንጅት።

(3) ይሁን እንጂ በቅንጅት ምክር ቤት ውስጥ ፓርላማ መግባት እና አዲስ አበባን ተረክቦ ማስተዳደር የሚለውን አቋም የሚደግፉ እና የሚቃወሙ እንደነበሩ ይታወቃል። ቅንጅት በጠራው ህዝባዊ ስብሰባ ላይ ደግሞ ወጣቱ በትግል መቀጠልን ሲደግፍ የተቀረው በአድሜ ገፋ ያለው ደግሞ አገሪቷን ትርምስ ውስጥ ከምናስገባ የተገኘውን ድል አሰባስቦና አጠናክረን የአዲስ አበባን አስተዳደርም ተረክቦን ፓርላማ በመግባት ትግላችንን መቀጠል ይኖርብናል የሚል አቋም ነበረው። ያም ሆነ ህዝባዊ ስብሰባ በተወሰኑ የአዲስ አበባ ክፍለ ከተሞች ከ1997 ሐምሌ 26 ማክሰኞ እስከ ነሐሴ 29 ድረስ ከተካሄደ በኋላ መንግስት ቅንጅት ስብሰባ እንዳያደርግ በማገዱ ከድሬደዋ በስተቀር በቀረው አዲስ አበባ፣ በጎንደር፣ በባህር ዳር፣ በአዋሳ፣ በአርባ ምንጭ፣ በደሴ ውይይቶች አለመደረጋቸውን ክፍሉ ታደሰ ግንቦት 7 በሚለው መጽሐፍ ገጽ 143 ላይ ያመለክታል።

*የጎንደር፣ ባህር ዳር፣ የአዋሳ፣ የአርባ ምንጭ እና የደሴ ህዝብ አቋም ሳይታወቅ በአዲስ አበባ የተወሰኑ ክፍለ ከተሞች እና በድሬደዋ የተደረጉትን ስብሰባዎች ብቻ በቂ አድርጎ መውሰድ የውክልና ፖለቲካን መርህ “Principle of Constituency Politics” እንደሚቃረን እና የህዝብ ድምጽ መርገጥ መሆኑን አንባቢ ልብ ይላል። “በትግል መቀጠል” የሚለውም የወጣቱ አቋም ከሰላማዊ ትግል እውቀት እና ልምድ ማነስ የመነጨ ነው።

(4) 1997 በሐምሌ ህብረት ከሁለት ተከፈለ። በውጭ ከሚኖሩት የህብረት መሪዎች አንዱ የነበሩት ዶ/ር ነገደ ጎበዜ በአውሮፓ ህብረት ፓርላማ በመገኘት ምርጫው ከተጭበረበረ እንደ ጀርጂያና የክሬን ይሆናል ማለታቸውን ሪፖርተር ጋዜጣ በ1997 ሐምሌ 3 ቀን መዘገቡን ክፍሉ ታደሰ ግንቦት 7 በሚለው መጽሐፍ ገጽ 143 ላይ ይገልጻል። በመቀጠል በገጽ 143 እና 144 ላይ ደግሞ በዚህ በሐምሌ ወር 1997 ዓ.ም. በአገር ውስጥ የሚገኙት የህብረት መሪ ዶ/ር በየ ጴጥሮስ ደግሞ “እኛ ወደ ምርጫ ስንገባ (1ኛ) ሙሉ በሙሉ አሸንፈን ፓርላማ ውስጥ መግባት፣ (2ኛ) በጣምራ ስልጣን መያዝ፣ ካልሆነ ደግሞ (3ኛ) በተቃዋሚነት ፓርላማ ውስጥ ገብተን የትግሉን ደረጃ ከፍ ማድረግ ነው። ፓርላማ አንገባም ብንል ከማንም በላይ የሚደሰተው ኢህአዴግ ነው” ማለታቸውን ይተርካል።

*በውጭ በሚኖሩት እና በአገር ውስጥ በሚኖሩት የፖለቲካ መሪዎቻችን መካከል ያለውን የምኞት እና የዳኝነት ስክነት መራራቅ አንባቢ ልብ ይበል። ትናትም ሆነ ዛሬ ተመሳሳይ ነው። ስለ የክሬን እና ጀርጂያ ከማውራትህ በፊት አቅምህን መገመት አለብህ። ሊሆን የማይችል ነገር አደርጋለሁ ብሎ መናገር ወይንም ሊሳካ የማይችል ትግል መጥራት የሰላም ትግል መሪዎችን ተአማኒነት ያሳጣል። ሰላማዊ ትግሉንም ይጎዳል።

(5) በ1997 ሐምሌ በአቶ ቡልቻ ደሜቅሳ የሚመራው የኦሮሞ ፌዴራል ዴሞክራሲያዊ ንቅናቄ (አፌዴን) ከደክተር በየ ጴጥሮስ ጋር የሚመሳሰል አቋም እንዳለው ለህዝብ አሳወቀ።

(6) በ1997 ነሐሴ ወር የቅንጅት ውይይት በእንጥልጥል ላይ እንዳለ ቅንጅትና ህብረት የአንድነት (ብሔራዊ) መንግስት ጥሪ አቀረቡ። ይህ የአንድነት (ብሔራዊ) መንግስት ለአንድ አመት ስልጣን ላይ እንደሚቆይና ሌላ ምርጫ እንደሚጠራ አሳብ አቀረቡ። አቶ መለስ ጥሪውን ወዲያውኑ ውድቅ አደረጉት። በዚህን ጊዜ ኢህአዴግ በአጥቂነት ላይ ስለነበር የአንድነት (ብሔራዊ) መንግስት ጥሪው ውድቅ እንደሚደረግ መገመት አያዳግትም።

(7) 1997 ነሐሴ 18 ቀን የምርጫ ታዛቢዎች ዘገባዎች ይፋ ተደረጉ። (1) የአውሮፓ ህብረት የምርጫ ታዛቢዎች ዘገባ በኢትዮጵያ የተካሄደው ምርጫ የአለም አቀፍ መስፈርትን እንደሚያሟላ አሳወቀ። (2) የካርተር ማዕከል ደግሞ የማጣራቱ ሂደቱ ፍትሃዊ እንዳልነበር ቢገልጽም ምርጫው አለም አቀፍ መስፈርትን አያሟላም እስከማለት አለደረሰም።

(8) ጠ/ሚ መለስ ዜናዊ በአውሮፓ አንድነት የቀረበውን ዘገባ እንደማይቀበሉ ከመግለጽ አልፎ በመሄድ የአውሮፓ ህብረት ምርጫ ታዛቢዎች ቡድን መሪ የሆኑትን እና ጎመዝን የተቃዋሚ ሸሪክ ናቸው የሚል እና ግለሰቢቱን የሚያንቋሽሽ መጣጥፍ በኢትዮጵያ ሄራልድ ጋዜጣ ላይ አወጡ።

(9) 1997 ነሐሴ 1 እና ጳጉሜ 3 የምርጫ ውጤት ተገለጸ፤ የምርጫ ቦርድ ነሐሴ 1 ቀን ኢህአዴግ ማሸነፉን ገለጸ ጳጉሜ ሶስት ቀን ደግሞ የምርጫውን ውጤት ይፋ አደረገ። የምርጫ ቦርድ ኢህአዴግ 296፣ ቅንጅት 109፣ ህብረት 52፣ ኦሪዮን 11 የፌዴራል ፓርላማ መቀመጫዎች አግኝተዋል ሲል ዘገበ።

*እርግጥ የድምጽ ማጣራቱን ሂደት ተከትሎ የአቶ መለስ ፍጡር የሆነው ምርጫ ቦርድ በጠራው ድጋሚ ምርጫ ተቃዋሚው በተለይ ቅንጅት ግንቦት 7 ቀን የነበረው የፓርላማ መቀመጫ ከ109 በላይ እንደነበር እናስታውሳለን። ያም ሆኖ እንኳን ይኸ ውጤት የሚያሳየን አምባገነኖች በጠፋት ምርጫ ተቃዋሚው መድካከር እና ከፍተኛ ቁጥር የፓርላማ መቀመጫ ማሸነፍ እንደሚችል ነው። ስለዚህ ምርጫ 97 ከሞላ ጎደል የሚከተሉትን አስተምራን ሄዳለች ማለት ይቻላል።

ተቃዋሚው ከምርጫ በፊት፣ በምርጫ ቀን እና ከምርጫ በኋላ አምባገነኑ ተፎካካሪ ገዢ ፓርቲ ህጋዊነትን ለማግኘት ሊያደርጋቸውን የሚችላቸውን ሁኔታዎች (Scenarios) መርምሮ በቅድሚያ ከተዘጋጀ እና (1) በህብረት በመቆም የአመራር አንድነት ከሰጠ እና በእጩዎች ማቅረብ ጥያቄ አንድ መሆን ከቻለ፣ (2) በምርጫ ቀን ህዝብ (የመንግስት ሰራተኛው ጭምር) በብዛት ወጥቶ ማጭበርበር በሚያስቸግር መጠን በ70 እና በ80 ከመቶ በሆነ ድምጽ ተቃዋሚው እንዲመርጥ እና ድምጹን ከስርቆት እንዲያድን ህዝቡን ካስተማረው፣ (3) በድስተሊን የታነፀ በሚሊዮኖች የሚቆጠር የሰላማዊ ትግል ሰራዊት ቀደም ብሎ አደራጅቶ መምራት ከቻለ፣ (4) በሰላማዊ ትግል የታነጹ የአገር ታዛቢዎች በብዛት አስልጥኖ በየምርጫ ጣቢያው ካሰማራ፣ (5) የምርጫው ግብ የገባቸው እና በሰላማዊ ትግል የታነጹ እጩዎች ካዘጋጀ፣ (6) ከተቻለ የውጭ አገር ታዛቢዎች በብዛት እንዲገቡ ካደረገ፣ (7) ተቃዋሚው በምርጫ ቢያሸንፍም የመለዩ ለባሹ ተቋሞች ለህገመንግስት ተገዢ ሆነው ስራቸውን እንደሚቀጥሉ በመጠኑም ቢሆን ማስተማር ከቻል።

ምርጫ 97 ተቃዋሚው የነበረው የተሻለ አማራጭ በምርጫ ያገኘውን ፖለቲካዊ እና ድርጅታዊ ድል ከነ እንከኑ መቀበል ነበር። የአዲስ አበባን አስተዳደር ተርክቦ በክብር ፓርላማ በመግባት ለምርጫ 2002 ወዲያውኑ ዝግጅት መጀመር ነበር። ያን ከማድረግ ፈንታ ተቃዋሚው የምርጫ 97ን ሂደት በማጓጉት ለጥቅን ወደምናየው የ1998 ጥቅምት እና ህዳር ወሮች ዳግማዊ ቀውስ ይገባል። ሰላማዊ ትግሉ በድጋሚ ይመታል። አመራሩም ከጨዋታ ውጭ ይደረጋል። የምርጫ 97 ድል ይባከናል።

ክፍል (4)፣ ምርጫ 97 - ከ1998 መስከረም ወር እስከ 1998 ጥቅምት እና ህዳር ወሮች ዳግማዊ ሁከት

* ይህ ጊዜ ህውሃት/ኢህአዴግ ተቃዋሚውን እና ሰላማዊ ትግሉን ይበልጥ በመምታት ከጨዋታ ሊያስወጣቸው በርትቶ የሰራበት ነበር።

(1) 1998 በመስከረም ወር የአባይ ፀሃዬ ንግግር በዋሽንግተን ዲሲ፣ የህውሃት አባል የሆነው አባይ ፀሃዬ አንድ ቀን ለደገፋፊዎቻቸው ኢንቨስተሮችን ጨምሮ ሌላ ቀን ደግሞ ለህውሃት አባሎች ስብሰባ አድርጎ የተለያዩ መልዕክት አስተላልፎ ሄደ። (ሀ) ለደጋፊዎቹ፣ ከተቃዋሚዎቹ ጋር ተስማምተን አገሪቱን ወደ ዴሞክራሲያዊ ስርዓት እናስገባለን አለ። (ለ) ለህውሃት አባሎች ደግሞ፣ ቅንጅት የሚባለውን ከነጭራሹ ደምስሰን እኛ የምንፈልገውን ቅንጅት፣ ታማኝ ተቃዋሚ አድርገን እናስቀምጣለን አለ። ይህ የአባይ ጸሐይ መልዕክት የተወሰደው ለንግግር ካዘጋጀው ጽሑፍ ገጽ 33 ላይ መሆኑን ከፍሉ ታደሰ ግንቦት 7 ገጽ 164 ላይ ያመለክታል።

(2) የቅንጅት አመራር ውሳኔዎች መጠለፍ ጀመሩ። ይኸ ሁኔታ በቅንጅት አመራር ውስጥ እርስ በርስ መጠራጠር ፈጠረ። በቅንጅት ውስጥ መረጃ ለህውሃት/ኢህአዴግ የሚያቀርብል ማነው የሚል ጥርጣሬ ተበራከተ።

(3) 1998 መስከረም እስከ ህዳር ወር ውስጥ የቅንጅት ህጋዊ ህልውና ዘመን ማለቁን መንግስት እና ምርጫ ቦርድ አስታወቁ። ቅንጅት በምርጫ ቦርድ እውቅና ሳያገኝ ቀረ። የቅንጅት ህጋዊነቱ ተሰረዘ። ኢዴአፓ ከቅንጅት ተገነጠለ።

(4) ለ1998 መስከረም 23 ቀን ህብረት ሰላማዊ ሰልፍ ጠራ። ቅንጅት አበረ። የሰላማዊ ሰልፍ ዓላማ ተሰረቀ የተባለውን የህዝብ ድምጽ በማስገደድ ሌላ የማጣራት እርምጃ ወይም ሌላ ምርጫ ለማድረግ ጥርጊያ መክፈት እንደሆነ እና ይህን ሂደት ኢህአዴግ ካልተቀበለ ወይም በእርቅ ላይ የተመሰረተ መፍትሄ ካላመጣ በጀርጁያና በየክሬን እንደሆነው ሁሉ ትግሉ ቀጥሎ ኢህአዴግ ተገዶ ስልጣኑን እንዲለቅ ይደረጋል የሚል ነው። ይኸ አቋም በውጭ የሚኖሩት የህብረት መሪዎች ነበር።

(5) የ1998 መስከረም 23ን ሰልፍ የጠራው ህብረት 1998 መስከረም 21 ቀን ምክር ቤት (ፓርላማ) መግባት አለመግባት በሚለው ጉዳይ ላይ ተሰብስቦ 10 ለ 3 በሆነ ድምጽ አለመግባት ብሎ ወሰነ። የዚህ ውሳኔ አስቂኝ ክፍል መግባት የለብንም ያሉት ከኢትዮጵያ ውጭ ያሉት ድርጅቶች መሆናቸው ነው። ለመግባት የወሰኑት ዶክተር በየና ዶክተር መራራ ነበሩ። በዚህ

አይነት ለሁለት አመቶች ያህል አብሮ ሲሰራ የነበረው ህብረት ከሁለት ተከፈለ። በዚህ አይነት በአገር ቤት የሚገኘው ህብረት ምክር ቤት ለመግባት ወሰነ።

(6) የመስከረም 23ቱን ሰልፍ ቅንጅት ወረሰ። እንደ አንድነት (ብሔራዊ) መንግስት ይህ ሰላማዊ ሰልፍም ቀደም ሲል የቅንጅት አጀንዳ አልነበረም። የሆነው ሆኖ ቅንጅት ከአባሪነት ወደ ባለቤትነት ተሸጋግሮ የሰላማዊ ሰልፍ ጥሪ ማስተጋባት ጀመረ። አቶ መለስ የሰልፉ አላማ ህገ-መንግስታዊ ባልሆነ መንገድ መንግስት ለመገልበጥ ነው በማለት ሰልፉ ተከለከለ። በብዙ አቅጣጫ በችግር የተከበበው ቅንጅት ሰልፍ ቅንጅት ቀደም ብለው ታስቦባቸው ፕላን የተደረጉ ትግሎች በማድረግ ላይ አልነበረም። ግብታዊ ትግሎች በማድረግ ላይ ነበር። ግብታዊ ትግል አደገኛ ነው።

(7) የመስከረም 23 ቀን ሰልፍ ሲከለከል ቅንጅት ከመስከረም 22 ቀን ጀምሮ በቤት ውስጥ የመቀመጥ ተቃውሞ ለማድረግ ወሰነ። ይህ ውሳኔ በተላለፈ በ3 ሰዓት ጊዜ ውስጥ ኢህአዴግ ሊወያይ ፈቃደኛ እንደሆነ ተገለጸ። ውይይቱ እንዲጀመር ለጋሽ አገሮች ግፊት አድርገዋል። በኢህአዴግና በተቃዋሚዎች መካከል ውይይት እንደሚጀመር እና የተጠራው በቤት ውስጥ የመቀመጥ አድማወ መሰረዙ ይፋ ተደረገ። 1998 መስከረም 22 እሁድ ቀን ተቃዋሚዎችና ኢህአዴግ ለድርድር ተቀመጡ። ድርድሩ እንደተጀመረ ስለሰበሰቡ አካሄድ ውይይት ተደረገ። ሁሉም ወገኖች ጋዜጣዊ መግለጫ ከመስጠት ተቆጠቡ። ኢህአዴግ ለመወያየት ያቀረባቸው 5ቱንም ነጥቦች ህብረቱና ቅንጅት ተቀበሉ። በአንጻሩ ተቃዋሚው ካቀረባቸው ውስጥ ኢህአዴግ በተወሰኑት ላይ ብቻ ለመወያየት ፈቃደኛ ሆነ። በኢህአዴግ በኩል ቀረቡ የተባሉት አጀንዳዎች፣ (ሀ) ለአገሪቱ ህገመንግስት፣ ህጎችና ተቋማት ተገዢ ስለመሆን፣ (ለ) ራስን የአመጽ ተልዕኮ አንግበው ከሚንቀሳቀሱ ሃይሎች ማግለል ወይንም መለየት፣ (ሐ) ህጎችና ተቋማታን ህገ መንግስታዊ ባልሆኑ ስሌቶች ለማፍረስ ከመንቀሳቀስ መታቀብ፣ (መ) የህግን የበላይነትና ህገ መንግስታዊ ድንጋጌዎችን ስለማክበርና (ረ) የግል ሚዲያ አጠቃቀም

ቅንጅትና ህብረት ለውይይት እንዲያዙ ከጠየቁት ውስጥ የተፈቀደላቸው፣ (ሀ) የመንግስት ሚዲያን አጠቃቀም፣ (ለ) አስረኞችን ስለመፍታት፣ (ሐ) የፖለቲካ እስራትን ስለማቆም፣ የተዘጉ ጽፈት ቤቶችን በሚመለከትና (መ) በቅርቡ የወጡ የፓርላማና የማዘጋጃ ቤት ህጎች ነበሩ። ዶ/ር በየነ ጴጥሮስ የተከለከሉ አጀንዳዎች ሲሉ በዕለቱ ያብራሩት፣ (ሀ) የብሔራዊ አንድነት የሽግግር መንግስት ምስረታ፣ (ለ) የምርጫ ግድፈቶችን ዳግም ማጣራት፣ (ሐ) የምርጫ ቦርድን ብቃቱን ብቻ ሳይሆን መቀሩንም ጭምር መነጋገር፣ (መ) በሰኔ 1 ቀን የተገደሉትን ኢትዮጵያውያንን በሚመለከት ገለልተኛ የሆነ አጣሪ ቡድን እንዲቋቋም፣ (ረ) የፍትህ ስርዓቱን ነጻና ገለልተኛ እንዲሆን የሚሉና (ሠ) ስምንቱን አጀንዳዎች ለማስፈጸም የሚችል አንድ ገለልተኛ ተቋም እንዲቋቋም የሚሉ ነበሩ። ድርድሩ እስከ መስከረም 27 ድረስ ከዘለቀ በኋላ ተቋረጠ።

(8) በ1998 ዓመተ ምህረት መስከረም 22 የጀመረው ድርድር መስከረም 27 ከተጨማሪ በኋላ ቅንጅት ተንጠልጥሎ የነበረውን ምክር ቤት (ፓርላማ) መግባት አለመግባት የሚለውን ጉዳይ አንስቶ ውይይት ተደረገ። ፓርላማ መግባትን የሚደግፉም የሚቃወሙም አሳባቸውን አቅርበዋል። ድምጽ ገና አልተሰጠም።

በዚህን ጊዜ አሜሪካ አገር በህክምና ላይ የነበሩት ኢንጂነር ሃይሉ ሻውል ቅንጅት ፓርላማ አይገባም በማለት በዋሽንግተን ዲሲ አሜሪካ በተደረገ አንድ ስብሰባ ላይ መግለጻቸውንና በኢትዮጵያ ህዝብ ተቀባይነት ያጡት አቶ መለስ ዜናዊ ከስልጣናቸው መልቀቅ አለባቸው ማለታቸውን 1998 መስከረም 10 ቀን የታተመውን ኢትዮጵያዊ ርቢው (Ethiopian Review, September 18, 2005) ገለጸ (ክፍሉ ታደሰ፣ ግንቦት 7፣ ገጽ 211)። በቅንጅት ምክር ቤት የነበረው ውይይት አልተቋቋመም ነበርና ኢንጂነሩ በአሜሪካ ያደረጉት ንግግር በቅንጅት ውስጥ ውዥንብር ፈጠረ። ኢንጂነሩም ህክምናቸውን አቋርጠው በውይይቱ ለመሳተፍ በመወሰናቸው የተጀመረው ውይይት ውሳኔ ሳይደርስ እንዲጠብቃቸው ደብዳቤ ላኩ።

(9) ቁጥሩ ብዙ የሆነ በውጭ የሚገኝ ኢትዮጵያዊ ኢንጂነር ኃይሉ የወሰዱትን እርምጃ ደገፈ። በውጭ ያለው ኃይል ተቃዋሚውን በፖለቲካም ሆነ በገንዘብ ይደግፋል። ተደጋጋሚ ሰላማዊ ሰልፎች በማድረግ ለኢህአዴግ መንግስት ያለውን ተቃውሞ ግልጿል።

(10) ኢንጂነር ኃይሉ ሻውል አዲስ አበባ እንደ ደረሱ ውይይቱ ቀጠለ። ውሳኔው በቀላል ድምጽ ሳይሆን በ2/3 ድምጽ ማለፍ አለበት ሲል ቅንጅት ተስማማ። አንድ ቀን ፓርላማ አለመግባት ለሚለው አቋም ሌላ ቀን ደግሞ መግባት ለሚለው አቋም ተሰጥቶ በመጀመሪያው ቀን አንገባም የሚለው ወገን ለምን ፓርላማ መግባት ትክክል እንደማይሆን ሲያብራራ ሲከራከር ዋለ። አንገባም የሚለው ወገን በተመደበለት ዕለት ክርክሩን ጨርሶ በምሽት በቅንጅት ምክር ቤት ስብሰባ ፓርላማ አንገባም የሚለውን አቋም ያራምዱ የነበሩትን ዶ/ር ያዕቆብ ኃ/ማሪያም፣ ዶ/ር በፌቃዱ ደገፌ፣ አቶ ግዛቸው ሸፈራውና ሌሎች ሁለት ሰዎች የነበሩበትን መኪና የኢህአዴግ የሰለላ ቡድን አስቆመው በመኪናው ውስጥ በነበሩት የቅንጅት ሰዎች ጭንቅላታቸው ላይ መሳሪያ ደቅነው ምራቃቸውን እንደተፋባቸውና እንዳስፈራሩዋቸው ተገለጸ። ይህ ሁኔታ በመስማቱ በሚቀጥለው ቀን እንግባ የሚለውን አቋም ይደግፉ የነበሩት የቅንጅት ሰዎች ፓርላማ አንገባም የሚለውን አቋም እንደተቀላቀሉና ይህ ሁኔታ ፓርላማ አንገባም የሚለውን ውሳኔ እንዳጠናከረው በስብሰባው ላይ የነበሩትን አቶ አንዳርጋቸው ጽጌን በምንጭነት በመጥቀስ በመጽሐፉ አስፍሯል (ክፍሉ ታደሰ፣ ግንቦት 7፣ ገጽ 213-214)።

(11) መግባት አለመግባት በሚለው ጉዳይ ላይ ውይይት ከተደረገ በኋላ አስታራቂ አሳብ ቀረበ። ይህ አስታራቂ አሳብ ፓርላማ ለመግባት የሚከተለው ባለስምንት ነጥቦች ቅድመ ሁኔታ እንዲሟላ ጠየቀ። ቅድመ ሁኔታዎቹ ከተሟሉ ቅንጅት ፓርላማ እንደሚገባ ወሰነ። እነዚህ ቅድመ ሁኔታዎች በቅንጅት ውስጥ የአሳብ መቀራረብ ሊፈጥሩ እንደሚችሉና ከህዝብ ሊመጣ የሚችሉውን ቁጥጥ ሊያስታግሱ ይችላሉ ተብሎ ተገመተ። ቅድመ ሁኔታዎቹ፡ (1) የብሄራዊ ምርጫ ቦርድ ነፃና ገለልተኛ መሆኑን በሚያረጋግጥ መንገድ እንደገና ማዋቀር፤ (2) ፍትሃዊ የመንግስት ሚዲያ አጠቃቀምና የግል ኤሌክትሮኒክስ ሚዲያ እንዲቋቋም፤ (3) የፍርድ ቤት ነፃነትን ማረጋገጥ፤ (4) 1997 ሰኔ 1 ቀን የተካሄደውን ግድያ የሚያጣራ ገለልተኛ አካል በስቸኳይ እንዲቋቋም፤ (5) የፖሊስ፣ የመከላከያና የደህንነት ተቋማት ከፖለቲካ ገለልተኛ መሆናቸውን ማረጋገጥ፤ (6) የፓርላማና የአዲስ አበባ አስተዳደርን በተመለከተ የወጡ አዳዲስ ህጎች እንዲቀየሩ፤ (7) በፖለቲካ አመለካከታቸው የታሰሩ የፓርቲ አባላትና ደጋፊዎቻቸው እንዲፈቱ፤ የተዘጉ ቢሮዎች እንዲከፈቱ፤ በተቃዋሚዎች ላይ የሚደረገው ወከባ እንዲቆም እና (8) ከላይ የተጠቀሱትን የሚያስፈጽም ፍትሃዊ አካል እንዲቋቋም

ኢህአዴግ ቅድመ ሁኔታዎቹን ሳይቀበል ቀረ። ከምርጫው ማጣራት ጀምሮ ኢህአዴግ ማጥቃት ላይ ስለነበር ቅንጣትም እንዲሁ ማጋጠም ወይንም ለተቃዋሚው ምላሽ መስጠት አልፈለገም (ክፍሉ ታደሰ፣ ግንቦት 7 ገጽ 214)። ከቀረቡት 8 ነጥቦች ውስጥ በተለይ 1ኛውን እና 2ኛውን ጉዳዮች ህብረት (ጉዲና እና በየነ) ሊሟሉ የሚገቡ የምርጫ ቅድመ ሁኔታዎች በሚል ከአቶ መለስ ጋር በመደራደር ላይ ሳሉ ቅንጅት ካለምንም ቅድመ ሁኔታ በምርጫው እንሳተፋለን ማለቱን እና አቶ መለስ የቅንጅትን አቋም በመጠቀም ህብረት የጀመረውን ድርድር ቸል እንዳሉት እናስታውሳለን።

(12) 1998 በህዳር ወር የኦሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ (ኦብኮ) ከሁለት እንዲከፈል ተደረገ። በህዳር ወር አጋማሽ በኦሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ ስም 4 ሚሊዮን ህዝብ ለምክር ቤቱ ከመረጣቸው 39 ተወካዮች ውስጥ 37ቱ ከዶክተር መራራ ጉዲና ጎን ቢቆሙም ምርጫ ቦርድ ከአቶ መለስ በመወገን በኦብኮ ውስጥ መፈንቅለ አመራር ለፈጸመው ቡድን እውቅና ሰጠ። በኦብኮ ላይ ይኸን አይነት እርምጃ የተወሰደበት ምክንያት ዶክተር መራራ ጉዲና ከህብረቱ እንዲወጣ፣ ከቅንጅት እንዳይብር፣ ወይንም ደግሞ ከህውሃት ጋር ጸረ-ነፍጠኛ ግንባር እንዲፈጥር በተደጋጋሚ የተሰጠውን ምክር ባለመስማቱ ነበር።

(13) ሁከት 1998 ጥቅምት 22 ቀን በአዲስ አበባ ከተማ ጀመረ።

(ሀ) 1998 ጥቅምት 22 - ጥሩንባ መንፋት፣ ለምሳሌ በአዲስ ከተማ ትምህርት ቤትና አቶቢስ ተራ አካባቢ የአንድ ታክሲ ጥሩንባ መንፋትን ተከትሎ የተፈጠረውን እንመልከት። ታክሲ ነጂ ጥሩንባ ይነፋል። በአካባቢው የነበሩ መደበኛ ወይንም የፌዴራል ፖሊስ ለምን ጥሩንባ ትነፋለህ ብሎ ታክሲ ነጂውን ይመታል። በአካባቢ ያሉ የታክስ ነጂ ጥያቄዎቹ ድንጋይ ይወረወራሉ። ለሚወረወር ድንጋይ የተኩስ ምላሽ ፖሊሶች ይሰጣሉ። በአቅራቢያ ያለ ህዝብ ከፊሉ ከድንጋይና ጥይት መሸሽ ይጀምራል። መንገዶች ይጠበባሉ። ሰው እርስ በርስ እየተደነቃቀፈ የወደቀም እየተረገጠ ይሸሻል። በአካባቢው ረብሻ ተነሳ ማለት ነው። አካባቢዊ ጥሩንባ በጥሩንባ ይሆናል። ፌዴራል ፖሊስ ያገኘውን ይገርፋል። ጥይት ይተኩሳል። በአቅራቢያ ከነበረው ህዝብ ውስጥ መሸሽን ያለመረጠው የፖሊስን ግርፍ በድንጋይ መመከት ይጀምራል። እንደ አጋጣሚ ሆኖ ይህ ከህዝብ የተፈጠረው አዲስ ከተማ ትምህርት ቤት አካባቢ በመሆኑ በዚህ ግርግር የአዲስ ከተማ ተማሪዎች ተሳታፊ በመሆን ከህዝብ ይወግኑና ድንጋይ ውርወራውን ይቀላቀላሉ። ፖሊስ ትምህርት ቤት ቅጥር ግቢ ይገባል። ረብሻውን ሰምተው ወደ ትምህርት ቤቱ የመጡ ወላጆች ከፖሊስ ጋር ግብ ግብ ይጀምራሉ። ይህ በአውቶቢስ ተራና በአዲስ ከተማ ትምህርት አካባቢ የተጀመረ ሁከት ወደ ተክለ ሃይማኖት፣ አብነት፣ ጎጃም በረንዳ፣ ሰባተኛ፣ መርካቶ፣ እያለ ወደ ሌሎች አካባቢዎች ተዛመተ። ፖሊስ በየአካባቢው ያገኘውን ተበተኑ ማለት ቢጀምርም ሁሌ ትብብር ስለማያገኝ ግጭት ይፈጠራል።

(ለ) 1998 ጥቅምት 22 ቅንጅት- መግለጫ አወጣ። ሁከቱ በተነሳበት እለት ጥቅምት 22 ቀን 1998 ቅንጅት ያወጣው መግለጫ የሚከተሉትን ነጥቦች ያመለክታል፡ (ሀ) መንግስት ህዝቡን ወደ አመጽ እየገፋ መሆኑን አስታወቀ፣ (ለ) መንግስት ስፍር ቁጥር የሌለው ሰራዊት የፌዴራል ፖሊስ ልብስ አልብሶ ከመደበኛው ፖሊስ ጋር በመቀላቀል በከተማው ውስጥ ማሰማራቱን ገለጸ፣ (ሐ) ሲቪል የለበሱ ተንኳሽ መልዕክተኞችን በህዝቡና በተማሪው ውስጥ በማሰማራት መንግስት ሴራ እየጎነጎነ ነው አለ፣ (መ) በመላ አዲስ አበባ በመንግስት እየተገፋ በመስፋፋት ላይ ላለው አመጽ ተማሪዎችን ለጉዳት አጋልጦ ጥፋቱን በቅንጅትና በህዝብ ላይ ለመላከክ ጥረት እያደረገ ነው ሲል ወንጀለኛ፣ (ረ) ትግሉ ከትጥቅ ትግል ፍጹም የራቀ ህጋዊና ሰላማዊ ከመሆኑ ባሻገር ዘር፣ ቋንቋ፣ ሃይማኖት፣ ብሄር የሚለይ ሳይሆን በህዝብ ላይ መጥፎ አስተዳደርን ፣ ሰብዓዊ አፈናን በሚያከራክሩ፣ ዴሞክራሲያዊ መብትና ፍትህ ርትዕን በሚነፍጉ ግለሰቦች ላይ ነው ሲል አብራራ፣ (ሠ) ህዝቡ ቤቱ ሆኖ ተቃውሞውን እንዲቀጥል መመሪያ ሰጠ።

(ሐ) ኢህአዴግ የቅንጅት መሪዎችን “በአገር ከህደትና ዘር ማጥፋት” ወንጀለኛ አሰረ፣ የቅንጅት መሪዎች የትግል ጥሪውን ካደረጉ በኋላ ከቢሮዎቹ፣ ከቤታቸውና ከየመንገዱ እየተለቀሙ ለእስር ተደረጉ። በመጀመሪያ ከታሰሩት ውስጥ የድርጅቱ ዋና መሪዎች የሆኑት ኢንጅነር ሃይሉ ሻውል፣ ዶ/ር ብርሃኑ ነጋ፣ ዶ/ር በፍቃዱ ደገፌ፣ ዶ/ር ያዕቆብ ኃ/ማሪያም፣ ኢንጅነር ግዛቸው ሸፈራው፣ ሻለቃ ጌታቸው መንግስቱ፣ አርቲስት ደበበ እሸቱ፣ ፕሮፌሰር መስፍን ወ/ማሪያም፣ ዶ/ር ኃይሉ አርአያ፣ ኮ/ል ታምሩ ጉልላትና ሌሎች ይገኙበታል። እስሩ በመቀጠል ወ/ት ብርቱካን መዴቅሳ፣ አቶ ሙሉነህ እዮኤል፣ አቶ አባይነህ ብርሃኑና ሌሎች በርካታ መሪዎች እየታደኑ ለእስር ተደረጉ። 131 የሚሆኑ መሪዎችን፣ ጋዜጠኞችን፣ ነጋዴዎችን፣ የሰብዓዊ መብት ተሟጋቾችን፣ ተራ ዜጎችን የኢህአዴግ መንግስት በአገር ከህደትና ዘር ማጥፋት ወንጀለኛ

(መ) በአዲስ አበባ ሁከት ተባባሰ - በ55 ቦታዎች የኮምፕላክስ ሪፖርት፣ የቅንጅት መሪዎች መታሰራቸው እንደታወቀ ሁከቱ ይበልጥ ተቀጣጠለ። ታክሲዎች አገልግሎት መስጠት አቆሙ። አውቶብሶች በድንጋይ ተደበደቡ። አብዛኛዎቹ አቶብሶች መንቀሳቀስ አቆሙ። ህዝቡም መንቀሳቀስ አልቻሉም። ሃኪም ቤት የተኛን መጠየቅ፣ አልተቻለም። የሞተን መቅበር፣ አልተቻለም። የአዲስ አበባ ከተማ አገልግሎት ሰጪ ሆቴሎች፣ የመገበያየት ቦታዎች፣ ሱቆች ተዘጉ። ህዝቡ ተቸገረ።

በወታደርና በህዝቡ በተለይ በወጣቱ መካከል በድንጋይና በጠበንጃ መነጋገር ቀጠለ። በፒያሳ፣ በአራት ኪሎ፣ በኮከብ አጽብሃ፣ መገናኛ፣ ካዛንችስና ሌሎች አካባቢዎች ሁከቱ ተቀጣጠለ። የአዲስ አበባ ኮምፒዩተር ለፓርላማ ባቀረቡት ሪፖርት በአዲስ አበባ ብቻ በ55 ቦታዎች ሁከት እንደነበር ዘግቧል። በተለያዩ ቦታዎች በተካሄደው ሁከት የተሳታፊው ብዛትና የሁከታው ቆይታ ይለያይ እንጂ ባህሪው ተመሳሳይ ነበር። ያልተደራጀውና ያልተዘጋጀው ወጣት እስከ ጥርሱ ከታጠቀ ወታደርና የፌዴራል ፖሊስ ጋር በድንጋይ ተጋጠመ።

አጋጣሚውን በመጠቀም አህአዴግ የግል ጋዜጦች አዘጋጅቶን ማደን ስለጀመረ ጋዜጦች መውጣት አቆሙ። በዚያን ጊዜ ይታተም የነበረው ሪፖርተር የ1998 ዓመተ ምህረት ጥቅምት 29 እትም አንድ አካባቢ የነበረውን ሁከት “ ወጣቶች ‘አትነሳም ወይ’ የሚለውን የትግል መዝሙር እያሰሙ ወደ ቀጨኔ በሚወስደው መንገድ ወደ ኢትዮጵያ ትቅደም ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ሲሄዱ በርካታ የፌዴራል ፖሊስ በመሳሪያና በአድማ መበተኛ መሳሪያዎች ታግዘው ከቦታው ይደርሳሉ። ወጣቶቹ የድንጋይ ውርወራ ትግላቸውን ይጀምራሉ። ሁኔታው ከፌዴራል ፖሊስ ቁጥጥር ውጭ ይሆናል። የአግዳሚ ክፍለ ጦር በታንክ ታግዞ ወደ ቀጨኔ ይገባል። የገቡት ታንኮች 5 ባለ ጎማ ታንኮች እንደነበሩ፣ ይህ ግጭት እስከ ሰሜን ሆቴል ከዚያም ከሰሜን ሆቴል ወደ ናይጄሪያ ኢምባሲና ከሰሜን ሆቴል ወደ ቅዱስ ዮሐንስ ቤተ ክርስቲያን፣ ከቅዱስ ዮሐንስ ቤተ ክርስቲያን ወደ አስኮ የሚሄደውን መንገድ ተከትሎ እስከ ፖሊስ ክብብ ድረስ ተቀጣጥሏል (ክፍሉ ታደሰ፣ ግንቦት 7፣ ገጽ 219-220)።”

(ረ) ዘውዲቱ፣ ራስ ደስታ፣ ጥበቡና ሌሎች ሆስፒታሎች በሁከቱ ሰሞን፣ በወታደር ጥይት በአዲስ አበባ አጅግ በርካታ ወጣቶች ቆሰሉ። ዘውዲቱ፣ ራስ ደስታ፣ ጥበቡና ሌሎች ሆስፒታሎች በቁስለኞች ተሞሉ። በየሆስፒታሉ በደም የተነከሩ ልብሶች ተንጠልጥለዋል። ጫማዎች ወዳድቀውል። በየሆስፒታሎቹ ግቢዎች ኡኡታ ነግሷል። ደረት፣ እግር፣ ታፋ፣ ጎን፣ እጅ፣ ቁርጭምጭሚት፣ አናታቸውን የተመቱ በርካታ ነበሩ። ይህንና የፌዴራል ፖሊሶች ዘውዲቱ ሆስፒታል የነበረውን ህዝብ እንዲወጣ አደረጉ (ክፍሉ ታደሰ፣ ግንቦት 7፣ ገጽ 220)።

(ሰ) ሁከቱ ጋብ ሲል ጅምላ አፈሳ ጀመረ፣ የፌዴራል ፖሊስ ሌሊት በአጥር እየዘለለ ቀን በበር እየገባ ወጣቶችን ያለምንም ጥያቄና ፍርድ ቤት ትእዛዝ እየለቀመ መውሰድ ጀመረ። ወጣቶች በብዛት ታፈሱ። ወጣቶቹ ወዴት እንደ ደረሱ እንኳ ለጊዜው ሊታወቅ አይቻልም ነበር። እናቶች ሌሊትም ቀንም እንደ ደርግ ዘመን ማልቀስ ጀመሩ። ልጄን አያችሁ የሚለው የደርግ ዘመን የእናቶች ጥያቄ ዳግማዊ ትንሳኤ አደረገ።

(ሸ) የእስር ቤት ሁኔታ- ከርቶሌ፣ ዝዋይ፣ ደዴሳ፣ በዚህ ሁከት በርካታ ዜጎች ተገድለዋል፣ በብዙ ሺ የሚገመቱ ታፍሰው ወደ ከርቶሌ ከዚያ ወደ ዝዋይና ደዴሳ እስር ቤቶች ተጋዙ። እስር ለአዛውንትም ተረፈ። ከነቀመት ደዴሳ 80 ኪሎ ሜትር ሲሆን ከአዲስ አበባ ደዴሳ ስንት ኪሎ ሜትር እንደሚሆን ግምቱን ለአንባቢ አተዋለሁ። ምግብ የሌለበት ወይንም በቀን አንድ ዳቦ ብቻ እስረኛው እንዲበላ የተደረገበት ጊዜ ትንሽ አልነበረም።

ክፍል (5)፥ ምርጫ 97 - መደምደሚያ

በአንድ ነፃ ባልሆነ ምርጫ ተሳትፎ አሸናፊ ሆኖ ለስልጣን መብቃት ከተቻለ ተመራጭ ነው። ካልተቻለ ደግሞ ከምርጫው ለወደፊት ምርጫ የሚበጅ የተሻለ መቆናጠጫ ይዞ መውጣት የምርጫ ፓርቲዎች ሁሉ ግብ መሆን አለበት። ያንን ማድረግ የምርጫ (የፋክክር) ሀሁ የግድ የሚለው መሰረታዊ ሃቅ ነው። ስለዚህ ከአያንዳንዱ ምርጫ በፖለቲካ እና በድርጅት ተጠናክሮ መውጣት የምርጫ እና የሰላማዊ ትግል ተቃዋሚ ፓርቲዎች ግብ መሆን አለበት። የምርጫ ዘመቻ የአንድ ሰሞን ስራ ሲሆን በምርጫ አሸንፎ ለስልጣን መብቃት ግን በምርጫዎች መካከል ባለው የአራት እና የአምስት አመቶች ረጅም ጊዜ የሚሰሩ ትናንሽ እና ትላልቅ ስራዎች ድምር ውጤት መሆኑ ለአንድ አፍታም ቢሆን መዘንጋት የለበትም።

በምርጫ 97 ግንቦት 7 ቀን የነፃነት ተስፋ ብልጭ ብሎ ነበር። የዴሞክራሲ ተስፋ ብቅ ብሎ ነበር። በተስፋ ላይ ተስፋ ይገነባል እንጂ ብልጭ ብሎ የታየ ተስፋ የግድ መጥፋት የለበትም። ተቃዋሚው ድምጽ ለማስከበር የሚያስችል አንድነት እና የሰላማዊ ትግል አቅም ሳይኖረው የምርጫ ውዝግብ እንዲራዘም ማድረግ አልነበረበትም። ድምጽ ይከበር ብሎ ባዶ እጁን አደባባይ የወጣው ወጣት በድንጋይ ከጥይት ጋር መነጋገር የጀመረው ስለ ሰላማዊ ትግል ስልጠና ስላልተሰጠው ነው ቢባል ስህተት አይመስለኝም። በዚህ አይነት የሰላም ትግል ሰራዊት የግድ በ97 ሰኔ ወር እና በ1998 ጥቅምት/ህዳር ወሮች ሁለት ጊዜ መመታት አልነበረበትም።

የምርጫ እና የሰላም ትግል መሪዎች የግድ ሙልጭ ብለው ተለቅመው እስር ቤት እስኪገቡ እና ትግሉ ድርግም ብሎ እስኪጠፋ ድረስ የምርጫ ውዝግብ መራዘም አልነበረበትም። በሚሊዮኖች የሚቆጠር በሰላማዊ ትግል ድስጥሊን የታነጸ የምርጫ ድምጽ አስከባሪ ሰራዊት ቀደም ብሎ ተደራጅቶ ቢሆን ኖሮ የመሪዎች መታሰር ትግሉን ከመቅጽበት እንዲጠፋ አይዳርገውም ነበር። ያን አይነት ሰራዊት አልነበረም።

ድምጽ የማስከበር ዘመቻ የሰላማዊ ትግል ዘመቻ ነው። አንድ ዘመቻ መቼ መቆም እንዳለበት የሰላም ትግል መሪዎች ቀደም ብለው ማወቅ አለባቸው። ማፈግፈግ ሲያስፈልግም መቼ ማፈግፈግ እንደሚያስፈልግ ማወቅ ያስፈልጋል። ማፈግፈግ አስፈላጊ ሲሆን አለማፈግፈግ ጀግንነት ሳይሆን ስህተት ነው። ወይንም ጅብዱ ነው። አሊያም ውድቀት እንደ ግብ ተወስዷል ማለት ነው። በምርጫ 97 ቀስተ ደመና የተባለው ድርጅት በተቋቋመ በ7ኛው ወር ነበር የቅንጅት አባል ሆኖ በምርጫ 97 የተሳተፈው። አልፎም በቅንጅት ውስጥ በነበሩት አባል ድርጅቶች መካከል የነበረው ስምምነት በጸብ የተበከለ ነበር። በቅንጅት እና በህብረት መካከል የነበረውም ግንኙነት ጥንካሬ አልነበረውም ነበር። እንዲሁም ህዝቡ እራሱ በራሱ ተነስቶ የለገሰው ትብብር እንጂ ተቃዋሚው አንድነቱን አጠናክሮ ቀደም ብሎ የገነባው በሚሊዮኖች የሚቆጠር ቀጣይነት ያለው ድምጽ የማስከበር ሰላማዊ ትግል ማድረግ የሚችል የሰላም ትግል ሰራዊት እንዳልነበረው የሚታወቅ ሃቅ ነው። ይኸ ሁሉ እየታወቀ ድምጽ የማስከበር ዘመቻው እንዲጓተት መደረጉ ብልህ አኪያኔድ አልነበረም። የሰላማዊ ትግል ዘመቻዎች መጓተት እንደሌለባቸው የጂን ቫርፕ ባልደረባ ርበረት ሃርቪይ እንደ አውሮፓ አቆጣጠር በ1989 ዓመተ ምህረት በታይናሚን አደባባይ የተፈጸመውን በማስታወስ እንደሚከተለው ይመክረናል፡ “በአደባባይ የወጡት ቻይናውያን ተማሪዎች የጀመሩት ዘመቻ ከመንግስት በኩል ያስገኘላቸውን መለስተኛ እሾታ እንደ ድል በመቁጠር የመንግስት ጦር ኃይል በታንክ እና በእግረኛ ወታደር ጥቃት መፈጸም ከመጀመሩ ቀደም ብሎ ዘመቻውን አቁመው መበተን ነበረባቸው። ያን ሁሉ ታንክ እና ጦር ኃይል ገጥመው ከማለቅ ቀደም ባሉት ሳምንቶች ያገኙትን ድሎች ይዘው ማፈግፈግ ነበረባቸው” ይለናል። ማፈግፈግ ፍራቻ አይደለም። ጀግኖች ያፈገፍጋሉ። አላንዳች ጥቅም ሰራዊትህን ማስጨረስ የለብህም። አልፎም ሰላማዊ ትግሉን አታስገድልም። ይኸው ከ1989 ወዲህ እስከ አሁን ድረስ ለ23 አመቶች በቻይና ያን አይነት ሰላማዊ ትግል ገና አልተጀመረም።

ምርጫ 2002፡ የምርጫ 2002 ሽንፈት ምክንያቱ “ሀውሃት/ኢህአዴግ የዴሞክራሲ አድማስን ከማጥበቡ እና እንደተለመደው ድምጽ ከመስረቁ ይልቅ በምርጫ 97 የተገኘው ፖለቲካዊ እና ድርጅታዊ ድል በመባከኑ፣ በምርጫ 97 ድምጽ የማስከበር ዘመቻ ሰላማዊው ትግል ሁለት ጊዜ በመታቱ፣ የተወሰነው ተቃዋሚ አገር ለቆ በመውጣት ጫካ ግቡ (ትጥቅ ትግል) ብሎ መስበክ በመጀመሩ፣ ህዝብ በተቃዋሚዎች ላይ እምነት በማጣቱ እና የተወሰነው የህዝብ ክፍል ተቃዋሚዎችን ለመቅጣት ሆነ ብሎ ለሀውሃት/ኢህአዴግ ድምጽ በመስጠቱም ጭምር ነው” የሚል ተገቢ ክርክር ማንሳት ይቻላል። ስልጠና ክፍል አምስት አበቃ።

ምርጫ 2007፡ እስከዚህ ድረስ ያገኘችውን ተመክሮዎች ተጠቅማ ኢትዮጵያ በምርጫ 2007 የተሻለ ታሪክ እንደምታስመዘግብ ጥርጥር የለኝም። በመጨረሻ ሳምንቶች እና ወሮች ስለ ምርጫ 07 ብዙ እንነገራለን። ለጊዜው ግን 17 ወሮች ብቻ እንደቀሩት በማስታወስ ጥናታችንን እንደመድማለን።

